

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 III LEGISLATURA

Any 1992

Número 40

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 30 de setembre del 1992, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm.3018/92, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quina quantitat ha reservat el Govern de la Comunitat per a la compra de Ca'n Sales?" (*Retirada*).

II.- INTERPEL·LACIÓ:

1) R.G.E. núm. 2498/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a ampliació de xarxa hospitalària a l'illa de Mallorca.

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

---

1) R.G.E. núm. 2127/92, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a compliment del Decret 100/1990.

2) R.G.E. núm. 2477/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a articulacions de les regularitzacions de desenvolupament de la Llei 9/1991.

I.1).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 3018/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. DAMIÀ PONS I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a tots, començam la sessió i el primer punt és el corresponent a les preguntes. Hi havia una única pregunta que era la 3018, del Diputat Sr. Damià Pons i Pons que, abans de començar aquesta sessió ha comunicat a la Mesa que queda retirada aquesta Pregunta.

II.1).- INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 2498/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A AMPLIACIÓ DE XARXA HOSPITALÀRIA A L'ILLA DE MALLORCA.

Passam al segon punt, interpel·lacions, que correspon a la Interpel·lació número 2498, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a ampliació de la xarxa hospitalària a l'illa de Mallorca. Pel grup interpel·lant té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El tema de la salut ha estat polèmic darrerament en aquesta comunitat autònoma, concretament a l'illa de Mallorca, però a l'hora de plantejar una interpel·lació al Govern de la Comunitat Autònoma en matèria d'ampliació de la xarxa hospitalària, concretament la de l'illa de Mallorca, no voldríem que els arbres, concretament dos hospitals que han resultat un tant polèmics, ens impedisin veure el bosc, ens impedisin tenir una perspectiva més àmplia que és la que en tot moment ha de tenir el màxim organisme de les Illes Balears, que és aquest Parlament.

Per començar, aquesta polèmica, dins aquests elements polèmics entorn a dos hospitals, s'ha debatut l'element públic, privat, ha estat un element de la polèmica. Volem recordar que la Constitució Espanyola en l'article 43 estableix d'una manera clara que el dret a la protecció a la salut, que proclama en el punt primer, en el segon punt diu expressament que correspon als poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través dels serveis necessaris, per tant és una obligació del poder públic, no hi ha elements privats que siguin substitutoris, aquests podran ser complementaris, hi podran cooperar; però el dret a la salut, hi ha un manament constitucional, article 43.2 que diu que són els poders públics i no altres els que han de garantir aquest dret a la protecció a la salut de tots els ciutadans.

dret a la protecció a la salut de tots els ciutadans.

Ja que estam en un debat que també ha estat polèmic en l'aspecte competencial, recordem que hi ha disposicions dins l'Estatut, unes s'han dutes endavant i altres han estat silenciades i han estat marginades, i li explicaré breument, Sr. Conseller, perquè veig que em segueix amb atenció. Mentre les competències de l'article 11.7, que són competències no exclusives sinó de desenvolupament legislatiu, que diu que aquesta Comunitat Autònoma de les Illes Balears té actuació en matèria de coordinació hospitalària, la de la Seguretat Social inclosa, i molt que s'han fet valer d'aquest dret per anunciar que tenim dret a dir quins hospitals volem i on els volem i les prioritats que volem, també li vull recordar que en matèria de sanitat, en matèria hospitalària precisament, l'article 39.26 fa la mateixa disposició per als consells insulars, això ja no li agrada tant que li recordi, diu exactament el mateix article 39.26: "Coordinació hospitalària la de la Seguretat Social inclosa de cara als consells insulars", i aquí, a l'hora d'ampliar xarxes hospitalàries, a l'hora de coordinar, els consells insulars, que a almenys a aquest diputat li consti, no han estat gaire consultats i em pareix que no duen camí de coordinar res de res.

En tercer punt, apart de l'Estatut d'Autonomia del 1983 que acab de citar, un element fonamental és la Llei General de Sanitat. Aquesta Llei va voler ser respectuosa precisament amb els estatuts, i va voler que es respectassin les disposicions especials que els estatuts d'autonomia disposassin, si les disposaven, que és el cas del de les Illes Balears, en matèria d'actuació dels consells insulars, en matèria hospitalària i sanitària, concretament. L'article 42 deixa ben clar que tota llei s'estructura, això ho sap perfectament, Sr. Conseller, que les comunitats autònomes assumeixen el paper que fins a les hores havia tengut l'Estat, ara bé, els estatuts són lleis orgàniques, no són lleis d'anar per casa, com això que es fa per aquí que, en horas 24, una cosa ho és i l'endemà no ho és, sinó que són lleis sòlides, exigeixen molts de tràmits, no basta amb els interessos personals o familiars.

La Llei General de Sanitat és una llei seriosa i que va voler respectar el dret dels consells insulars a l'article 42 i va dir -vostès no ho varen acomplir gaire- que quant es disposi sobre l'organització del seu Servei de Salut s'hauran de tenir en compte les lleis, reglaments i normes de les comunitats autònomes, les disposicions que estableixin els seus estatuts.

El Pla d'ordenació sanitària, que seria un element essencial a l'hora d'ampliar la xarxa hospitalària de l'illa de

Mallorca i de les Illes Balears, en general és també un derivat per una part de les disposicions de l'Estatut, de la Constitució i també una aplicació de la Llei General de Sanitat.

Finalment hi ha hagut la Llei del Servei Balear de Salut, que la vàrem aprovar dia 15 de juliol del 1992; amb això l'edifici normatiu, l'edifici legislatiu quedaria complet. Ara bé, si després de Constitució, després d'Estatut, després de Llei General de Sanitat, després de Pla Director d'ordenació sanitària i Llei de Servei Balear de Salut, ja tenim la casa sòlida, ja la podem habitar, ja sabem on volem els hospitals concretament, ja sabem les prioritats. Tot això serà la resposta que ens haurà de donar el Sr. Conseller perquè, com més ens hem endinsat en aquest tema la veritat és que més confusió hi hem trobat.

En primer lloc, hi ha un procés que vostès el plantegen de manera inversa a com el planteja l'Estatut. El tema dels hospitals que té el Consell Insular de Mallorca (Hospital General i Hospital Psiquiàtric), lògicament aquests s'han d'integrar dins aquesta xarxa hospitalària de les Illes Balears, els volen potenciar com a element del Consell o estan ja en mans de la Comunitat Autònoma? Consideren que ja són seus? Es negocia això? Les informacions que tenim és que hi ha un procés de negociació però que és un procés de negociació que es fa al marge d'aquest Parlament. Aquest Parlament no ha rebut cap comunicació que ens digui com està el tema de l'Hospital General de Mallorca i l'Hospital Psiquiàtric; si hi ha unes contrapartides econòmiques, com funcionarà, com incidirà això dins la vida de la institució insular mallorquina.

Per tant, tenim un tema amb un gran interrogant tot i que hem construït el gran edifici normatiu. Després, l'element central, que ha estat polèmic, és el famós tema de les prioritats hospitalàries de Mallorca. Bé, depèn de la xarxa hospitalària global que realment vulguin plantejar. Si no han resolt el tema dels hospitals del Consell Insular de Mallorca, si el negocien baix mà, si per una part tenen un hospital de signe quasi elitista com pugui ser el Joan March, si per l'altra part en un moment determinat plantejaren unes prioritats en relació amb els dos hospitals de Mallorca, si havia de ser primer el d'Inca o el de Palma, avui es troben exactament amb la situació inversa.

En què s'emparen? S'emparen en el tema que tenen la coordinació hospitalària en les seves mans. La coordinació hospitalària, d'acord amb l'Estatut, també la tenen o la poden tenir els consells insulars, els quals no han estat en absolut consultats. Quins informes han demanat al Consell Insular de Mallorca, precisament, que és allà on hi ha la polèmica, a l'hora d'ubicar els hospitals? Quins pronunciaments ha fet el Consell Insular? Quines funcions té el Consell Insular en aquesta matèria avui? Com és possible que la prioritat d'un hospital a Inca o a Palma estigui en funció de si la iniciativa privada en un moment determinat estava disposada a tirar endavant amb l'hospital d'Inca, en un moment determinat no hi està i aleshores demanam a l'INSALUD que canviï el seu ordre de prioritats i alteri totes les previsions establertes. La pregunta seria, i amb això gairebé podríem tancar la qüestió, darrera tot el tema de l'ampliació de la xarxa hospitalària i de les prioritats, què hi juga la

iniciativa privada, què hi juguen les clíniques privades a l'hora d'establir aquestes prioritats?

A qui escoltam, als ciutadans o als interessos de les clíniques privades? Perquè és evident, fa dos dies una publicació que tracta molt bé la medicina privada acaba d'anunciar en portada que el segon hospital a Palma és un perill de mort -no es pensin que es posen per poc- per a les clíniques privades i, aleshores, vàrem començar a entendre tota aquesta gran polèmica entorn a l'ampliació o no ampliació de la xarxa hospitalària perquè aquí ens temem, Sr. Conseller, que en un moment en què l'Estat i tota Europa -per no dir gairebé tot el món- viu una crisi econòmica molt dura i a Mallorca molts de ciutadans ja han començat a tocar amb les mans la duresa de la crisi, en un moment en què hi ha aquesta crisi econòmica molt forta i que la inversió cau, davant una inversió importantíssima plantejada -després li mostraré el volum que vostè coneix en relació amb l'hospital de Palma- com és possible que des de la Conselleria no es doni un suport enèrgic a l'ampliació de la xarxa hospitalària de l'illa de Mallorca i s'actui a remolc d'interessos de clíniques privades. La iniciativa privada era bona quan havia de fer l'hospital a Inca, quan es retira es demana que es faci amb fons públics -l'INSALUD-, a Palma en el moment en què el grup de clíniques privades aixequen la bandera i diuen que això és un perill de mort -revista *Desarrollo* de fa uns quants dies- aleshores veim que la Conselleria no té una actuació enèrgica de cara a exigir que s'ampliï la xarxa hospitalària de l'illa de Mallorca, que es faci aquesta gran inversió en matèria d'hospitals, que és absolutament necessari per superar un endarreriment quant a llits, i es té una actitud fluctuant que ens pareix còmplice d'interessos inconfessables.

Nosaltres, Sr. Conseller, som aquí per defensar els drets a la salut que estableix la Constitució en l'article 43, i reclamam que vostès, com a poder públic, garanteixin aquests drets i que no es deixin arrossegar per interessos privats per molt que ho dissimulin amb polèmiques entre Inca i Palma, que aqueixa no és la qüestió. Moltes gràcies.

(L'Hble. Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Moli Hble. Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Té la paraula en representació del Govern el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. La veritat és que el debat que se'ns planteja en aquesta Interpel·lació ens pareix en bona part ociós i bizantí ja que bastaria amb remetre el Sr. Diputat interpellant al Pla Director d'ordenació sanitària, que ja es va debatre en el seu dia i àmpliament en aquest Parlament i que està publicat, com sap, per la nostra Conselleria a les pàgines 140 a 153 del seu tom segon, hi estan clarament i rotundament contingudes les previsions relatives a la xarxa hospitalària de Balears, òbviament incloses les de Mallorca, amb tal clare-

dat i precisió que sobra qualsevol discussió o debat a aquest respecte.

El que poguem dir aquí després està dit i signat per una comissió interinstitucional en la qual estàvem representats endemés de la nostra Conselleria altres entitats directament responsables i interessades en la qüestió com és l'INSALUD, com són els consells insulars, tots tres -incloï el de Mallorca, naturalment- i els ajuntaments de Palma i de Manacor. Aquest Pla, a més a més, es va sotmetre a un ampli debat en aquest Parlament. Aquí estan les claus i les previsions fins a l'any 2000 de les necessitats d'ampliació de la xarxa hospitalària de Mallorca.

Convendria que aquests que darrerament i amb reiterada freqüència i notable lleuregesa -diria jo- es manifesten sobre el tema de la xarxa hospitalària del sector públic a Mallorca, llegissin abans les pàgines d'aquest Pla i en especial les que fan referència a l'Hospital de Son Dureta (pàgina 142), als nous hospitals (pàgina 149) i sobretot a les conclusions (pàgines 150 a 153).

Crec sincerament que, llegit el Pla, res més s'hauria d'afegir fora que es vulgui jugar a una cerimònia de la confusió per desorientar el poble i per oposar-se sistemàticament a les previsions del Govern balear amb estricta compliment del que es va decidir en òrgans de tan acreditada, profunda i àmplia representació del poble balear, com els que varen debatre en el si d'aquesta institució o tal vegada el que es pretenia és generar una dinàmica que distorsioni aquelles previsions per al final justificar amb una polèmica creada artificialment la inacció d'aquells que tenen l'obligació i la responsabilitat d'ajustar-se a aquelles previsions amb la seva obligada responsabilitat d'atendre l'assistència sanitària del nostre ciutadans, és a dir, l'INSALUD, ja que vist l'exemple del que ha ocorregut en el cas de l'hospital de Manacor que, a pesar de les previsions contingudes en el Pla d'ordenació sanitària, de les decisions preses per aquest Parlament com a òrgan màxim de representació i fins i tot pel clamor popular, han passat més de cinc anys per començar, si és que han començat les obres, incomplint nombroses promeses fetes per les més altes autoritats de l'Estat: quatre ministres s'han pronunciat en prometre fins i tot dates per començar aquestes obres i cada vegada han estat incomplides, i que si al final s'arriben a complir tenen prevista la finalització per a l'any 1996, nou anys hauran passat.

Vist això és obvi que qualsevol plantejament sobre altres hospitals públics a Mallorca per part de l'administració sanitària estatal (INSALUD) soni a falta d'autenticitat si no a cerimònia de la confusió o a maniobra de distracció, i jo diria que a sarcasme, tal com sona. Malgrat això, i per respecte a aquesta cambra i a allò que representa recordarem que les actuacions que per part de la Conselleria es pensen desenvolupar s'encaminaran sempre a exigir el compliment de les previsions contingudes en aquest Pla. Que amb la qüestió plantejada amb aquesta Interpel·lació passen no només per la necessària construcció i posada en funcionament de l'hospital de Manacor el més prest possible, sinó també per a la construcció de l'hospital general bàsic d'Inca que presenta raons i característiques, volum de

població, isocrones assistencials, necessitats, perspectives de futur, demanda de la població, molt similars a les que varen determinar la prioritat de l'hospital de Manacor.

Posteriorment s'ha de considerar la construcció d'un segon hospital a Palma que s'haurà de situar amb un marge d'entre 300 i 400 llits, depenent de les dimensions i serveis que ens doni definitivament l'hospital Verge de Lluch després de ser remodelat, la influència que sobre la demanda hospitalària hagi ocasionat la cobertura hospitalària dels sectors d'Inca i Manacor i del grau d'ampliació i cobertura de serveis que doni en aquell moment l'Hospital General.

És evident que ningú en el Govern balear no s'oposa a la construcció d'un segon hospital a Palma, per contra es preveu la conveniència de la seva construcció, però respectant la planificació i les prioritats establertes pels òrgans que tenen atribuïda la competència, la representació en matèria d'ordenació territorial i sanitària a Balears, que no creim que es pugui discutir que indubtablement són el Govern i el Parlament, el Govern balear, naturalment.

En aquest sentit és obvi que s'ha de tenir en compte per tots, fins i tot per l'administració sanitària de l'Estat, les previsions que conté el nostre Pla d'ordenació sanitària que, fins i tot, s'reflecteixen en l'aspecte de la seva ordenació territorial en el Decret 34/87, en el qual s'estableixen els sectors sanitaris de Balears i es preveu en el seu article 7 l'existència d'un hospital bàsic per a cada sector sanitari designat per la Conselleria, així com també que la Conselleria designarà l'hospital regional o de referència. A més a més, en el seu article 8 preveu que la ubicació geogràfica dels distints centres sanitaris així com la dels centres hospitalaris de tot tipus que corresponguin als sectors sanitaris serà decidida en tot cas per la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social.

Més endavant la disposició addicional 1 estableix que el present Decret contempla l'ordenació sanitària territorial del sector públic, la qual és de plena aplicació. No hem d'oblidar que aquest Decret, a més a més i per a major garantia del seu valor, va ser sotmès a informació pública, cosa no freqüent en aquest rang jeràrquic, durant més de sis mesos i es va aprovar definitivament sense cap oposició ni objecció respecte a això.

Per altra part, la Llei General de Sanitat, en el seu article 51 deixa clar que *"la ordenación territorial de los servicios será competencia de las comunidades autónomas."* Aquesta afirmació competencial es reforça amb el que s'ordena en l'article 41, que en el seu paràgraf primer manifesta que *"las comunidades autónomas ejercerán las competencias asumidas en sus estatutos"* i no podem oblidar que el nostre Estatut en l'article 11, com vostè ha dit abans, diu que la Comunitat Autònoma té la coordinació hospitalària inclosa la de la Seguretat Social. A major abundament el referit article 41 diu, preveu que *"las decisiones y actuaciones públicas previstas en esta Ley que no se hayan reservado expresamente al Estado se entenderán atribuidas a las comunidades autónomas."* Aquesta línia inspira tota la Llei General de Sanitat que, en la seva exposició de motius, ressalta que *"el eje del modelo que la ley adopta son las comuni-*

dades autònomas, administraciones, con la perspectiva territorial necesaria", més endavant ressalta que "es deseable asegurar una igualdad de las condiciones de vida, imponer la coordinación de las actuaciones públicas, mantener el funcionamiento de los servicios públicos sobre mínimos uniformes."

Està clar rotundament que les previsions sobre la xarxa hospitalària a l'illa de Mallorca que es contenen en el nostre Pla d'ordenació són les que han de complir-se per totes les administracions públiques sanitàries, també i sobretot per l'INSALUD, ja que estan avalades per raons jurídiques, legals i polítiques tan abundants i contundents com les que hem exposat fins ara.

És necessari corregir en el possible les disfuncionalitats i desigualtats territorials existents, que són tan negatives actualment per la part forana de Mallorca en l'àmbit hospitalari, facilitar el compliment d'un dels objectius principals de la reforma sanitària en marxa a l'Estat espanyol i també, com és lògic, a la nostra comunitat: facilitar el màxim possible la proximitat i l'accés als ciutadans a l'adequada atenció sanitària i per això a l'hora de les inversions sanitàries a realitzar s'haurà de tenir en compte que és fàcil també, com diu la Llei de Sanitat també, per corregir desigualtats territorials i garantir la igualtat d'accés als serveis sanitaris públics, com es ressalta en la pròpia Llei de Sanitat.

Per tot això per la nostra part consideram que l'ampliació de la xarxa hospitalària de Mallorca s'ha de produir amb les següents accions: primer, construcció i posada en funcionament en un termini el més breu possible, de l'hospital de Manacor, aquesta com a primera condició, i ens preocupa a més a més el retardament que duu; segona, construcció d'un hospital bàsic a Inca, ja que té les mateixes característiques la regió que s'ha dit anteriorment; tercer, desenvolupar la Llei del Servei Balear de Salut quant que fa referència a la integració de l'Hospital General de Palma dependent avui del Consell Insular de Mallorca que, conjuntament amb l'hospital Joan March, integraran un hospital general bàsic, al qual s'adscriuran un nombre de ciutadans d'un o dos sectors i quart, la construcció del segon hospital de Palma que, segons les previsions, tindrà entre 300 i 400 llits, i una vegada finalitzada la remodelació de l'hospital de Son Dureta.

És a dir, que mentre que no es demostrin raons de major pes i justícia tècniques, econòmiques, sociològiques, i/o polítiques, hem de mantenir les previsions del Pla d'ordenació sanitària que rotundament declara que si no sorgeix alguna raó sanitària greu no s'han de modificar les prioritats exposades allà.

De totes maneres, per part -perdó, Sra. Presidenta- de la nostra Conselleria i a pesar de tot el que s'ha dit anteriorment no volem adoptar postures tancades, inflexibles. Poden sortir molts de processos com és per exemple la SIDA, l'envelliment de la població, la disminució de la natalitat, etc. que puguin determinar unes altres propostes. L'aprovació de la Llei del Servei Balear de Salut presenta aspectes tan innovadors sobretot en matèria de gestió assistencial que possibiliten quasi qualsevol forma de gestió.

Per altra part, per a aquelles comunitats autònomes com la nostra que no han rebut les transferències d'INSALUD la coordinació sanitària es realitzarà mitjançant una comissió mixta entre l'Estat i la nostra comunitat autònoma prevista en la Llei General de Sanitat. Això és claríssim, la coordinació, apart que sigui una llei orgànica l'Estatut, vostè sap que la Llei General de Sanitat és bàsica i diu que aquesta coordinació hospitalària s'avança fins i tot a l'Estatut, diu: "es realitzarà mentre no hi hagi una transferència d'INSALUD mitjançant aquesta comissió."

(El Molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que acabi, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, no és un argument vàlid que qui paga mana, com ens ha dit en qualque comissió l'INSALUD. El Tribunal Constitucional crec que ja ha desqualificat això. Volem nous hospitals a Mallorca, el que no acceptam és que se'ns imposin per raons de poder, de clientelisme polític o de concepcions ideològiques sanitàries ja passades de moda. Volem que es respectin al màxim les nostres institucions i les nostres competències i per això lluitarem. En definitiva, quan resulta que la Ciutat de Mallorca representa el 53% de la població de l'illa de Mallorca i que el 98'5% dels llits hospitalaris es concentren en la capital es descobreixen disfuncions tan profundes que el camí de la lògica i de la racionalitat que són, com tantes vegades, els elementals camins de progrés. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. L'any 1987 tots recordarem una multitudinària manifestació que va acabar davant el Govern Civil de tota la comarca de llevant, una manifestació que pens que després de la de l'autonomia de l'any 1978 i a la millor de la del 14 de desembre, ha estat la més grossa que s'ha fet mai a Mallorca. Es reclamava un hospital, l'hospital de Manacor, i el delegat del Govern, aleshores el Sr. Martín Plasencia, va sortir al balcó i va dir que hi hauria hospital.

La realitat és que malgrat aquesta manifestació popular tan important encara no sabem quan tindrem aquest hospital i només s'han fet uns petits moviments de terres en el solar. Per tant, aquesta Interpel·lació per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, s'ha de dir que des del seu partit i des del Govern de Madrid al qual dona suport aquest partit, com molt bé ha dit el conseller, no ha estat precisament l'actuació del Govern central, no ha estat exemplar sinó que, francament, jo he de subscriure les pa-

raules del conseller quan diu que aquest Govern -no record les paraules que ha emprat- ens passa amb cançons.

La segona cosa respecte de la polèmica de si hospital públic o hospital privat, crec que s'ha de remarcar que el Pla d'ordenació sanitària es va aprovar l'any 1986 per unanimitat, com també s'ha dit, com molt bé ha explicat el conseller, i que després es va signar, es va constituir una comissió interinstitucional on hi ha l'INSALUD, ajuntaments els consells, etc. Ningú no va discutir l'ordre de prioritats en aquell moment. Llavors, per què, Sr. Pons, avui ens diu que si hospitals públics, que si hospitals privats? Per què? Quan es va establir l'ordre de prioritats l'any 1986 o 1987 no hi havia aquesta polèmica, tothom hi estava d'acord.

Això no vol dir amb el que el que he dit fins ara que ens hàgim de quedar així, de qualsevol manera, o sigui, sense fer res, perquè i això és una pregunta que faig tant a l'interpel·lant com al conseller, es diu que si no acceptem fer un hospital a Palma en aquests moments l'INSALUD no invertirà res a les Illes Balears. Això jo ho he sentit de fonts de solvència no fa més d'una setmana o no fa més de deu dies. Per consegüent, jo deman al Sr. Pons, que és del Partit Socialista i que per tant té bona informació, i deman al conseller, per un altre costat, com a representant del Govern balear, a veure si és veritat això.

Aquesta pens que és la pregunta més important que ens podem fer avui, aquí, perquè realment, com ha dit el conseller, no hi ha d'haver una postura tancada, és clar que hem d'intentar que tinguem els hospitals que en mereixem. Francament, res més sinó que amb el Pla d'ordenació sanitària, encara que cap dels del Grup MIXT, com a tal, no hi varem participar sí que en principi dic que la descentralització ens pareix bé però que també pensam que els hospitals fan falta tots, és a dir, que nosaltres no podem esperar deu anys a tenir un segon hospital a Palma, sinó que és necessari començar-lo ja. Per tant, jo preguntaria a veure com està el tema, és la pregunta concreta que he fet i a més a veure quins terminis hi ha per a construcció dels hospitals que ens falten a l'illa de Mallorca.

EL SR. PASCUAL:

Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Diputat Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que malgrat no era el PSOE el Grup que en temes de sanitat pública a Balears pugui tenir iniciatives massa glorioses i positives, perquè s'ha demostrat en deu anys que no les ha tengudes, la veritat és que crec que és bo que debatem el tema i és absolutament positiu, perquè la manca de recursos i d'inversions en sanitat en aquesta terra són urgents.

En aquest sentit la primera pregunta que s'ha de fer és òbvia: què és el que hi ha pressupostat per al 1993 per a la sanitat pública a Balears? És una bona pregunta que, per ventura, el PSOE o el conseller ens la podrien dir, i ens avançam, ja quan hi havia un ministre mallorquí d'UCD es

va dir que estava pressupostat l'hospital de Manacor, un poc abans de les darreres eleccions de l'època d'UCD; això era mentida, no era veritat, el ministre, el Sr. Rodríguez Miranda, era una maniobra preelectoral o electoral; la veritat és que a hores d'ara -i ja s'ha dit però es pot reiterar- l'hospital de Manacor no s'ha començat, aquesta és la realitat i només s'han mogut les terres.

Sr. Vidal, senador d'aquesta comunitat, d'aquest Parlament, l'emplaçam perquè en els pressuposts del 1993 hi hagi l'hospital de Manacor i hi hagi el segon hospital de Palma i la remodelació de Son Dureta, l'emplaçam, ho esmeni si en els pressuposts no hi és, pressupost presentat aquests dies pel Sr. Solchaga.

Dit això és més que evident que a hores d'ara els reptes de manca de recursos i d'inversions són evidents. Nosaltres creim que hi ha hagut aquests mesos uns debats, ens ha sabut greu cert to i certes maneres del debat perquè potser hi hagi hagut una certa confusió i un conjunt de malentesos. Nosaltres creim, a hores d'ara, que s'ha de tenir una informació precisa del que l'Estat fa comptes invertir a Balears i de com fa comptes que es gestioni la sanitat pública, és a dir, com fa comptes que s'acompleixi l'"Informe Abril Martorell" respecte de la gestió. Aquest és un tema també prou important perquè davant unes normes del Govern de l'Estat precisés la veritat és que o han de ser rectificades i discutides si cal, però han de ser tengudes molt en compte.

En aquest sentit la nostra visió del problema passa pels següents trets: el primer de tots és que l'hospital de Manacor es comenci i s'acabi el més aviat possible i en segon lloc és la simultaneïtat a les actuacions que el mateix conseller ha anunciat. Nosaltres creim que a hores d'ara per ventura el Pla Director sectorial d'ordenació sanitari ja s'hauria de modificar en una sèrie d'aspectes perquè han passat sis anys pràcticament -o cinc- i anam cap al que fa sis, creim en conseqüència que han passat coses i bé diu el conseller quan parla que l'hospital de Manacor no està començat, el bàsic d'Inca no té ni el solar ni està pressupostat, és veritat que el de Palma té el solar perquè l'Ajuntament el té aprovat però que nosaltres sapiguem no està pressupostat, Son Dureta no s'ha remodelat i per altra banda i hi ha una lentitud desesperant respecte del tema de l'Hospital General, la seva transferència a la Comunitat i al mateix temps ens queda una mica pendent el tema del Psiquiàtric, del qual no se'n parla però jo supòs que és perquè ningú no vol la competència de l'Hospital Psiquiàtric o al menys em tem que tothom desitjaria que fos d'un altre.

Aleshores, a nosaltres ens pareix que a hores d'ara les prioritats són clares, falten recursos, falten inversions i falta tant aquest segon hospital de Manacor com el d'Inca bàsic, com el de Palma, falten els tres indubtablement i, per altra banda, ens pareix que ja seria hora, per ventura, de modificar aquest Pla Director sectorial perquè entre altres qüestions ni s'ha remodelat Son Dureta -així com estaven les previsions inicials- ni tampoc la població no s'ha mantengut estàtica. En aquests cinc anys hi ha hagut canvis poblacionals, això és indubtable, hi ha un creixement a Calvià, un creixement a Lluçmajor, un creixement a Marratxí, un creixement a Bunyola i Puigpunyent; hi ha unes actuacions

de l'INSALUD en marxa a centres de salut bàsics amb uns resultats determinats, en aquest sentit sí que creim que hi ha hagut resultats positius respecte de la gestió de l'INSALUD i, en definitiva, ens pareix que ja hi ha coses que aconsellen una modificació a favor de la simultaneïtat d'actuacions i no amb una cosa darrera l'altra molt espaiades, però és clar, la clau del tema sempre és la mateixa: els recursos i les inversions; per això la pregunta continua sent la mateixa: el 1993, què hi ha invertit a Balears en sanitat pública?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Diputat Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GARMÉS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, no sé, quan em varen lliurar, quan em varen dir que em fes càrrec de la defensa d'aquesta Interpel·lació sobre l'ampliació de la xarxa hospitalària a l'illa de Mallorca jo no ho vaig entendre, la veritat és que no vaig entendre com es presentava aquesta Interpel·lació, perquè jo pensava que tots els grups polítics que hi ha dins aquesta cambra estaven totalment assabentats de quina era l'aprovació de l'ampliació de la xarxa hospitalària. L'any 1986 es va aprovar el Pla Director d'ordenació sanitària i aquest Pla Director ho diu ben clar, si el Pla Director ho diu ben clar, per tant això és el que s'ha de fer amb l'ampliació de la xarxa hospitalària a l'illa de Mallorca. És clar que la postura del nostre Grup és de donar suport a la política del Govern balear, però és que no només és de donar-li suport perquè sigui el Grup que dona suport al Govern sinó que li hem de donar suport perquè això són faves comptades, senyors, set n'han entrades i set n'han de sortir. Hi ha un Pla d'ordenació sanitària previst i aquest Pla s'ha de complir. El Pla diu en la seva pàgina 149 que fora que hi hagi una raó sanitària greu s'ha de complir aquest Pla que es va establir, i aquest Pla és claríssim, tots el coneixeu, molts dels diputats que hi ha aquí dins érem aquí quan es va aprovar.

Per tant, jo crec que la Interpel·lació aquesta realment sobrava, jo crec que el que hauríem de fer avui, en aquest moment, és interpel·lar el Govern central perquè no ha començat l'hospital de Manacor. Jo m'he preocupat avui a les tres i mitja del capvespre de passar-m'hi a veure si ja l'havien començat perquè he dit: si l'han començat avui almenys dins la Cambra podré dir que han començat l'hospital de Manacor, i fins a aquest moment no l'han començat.

Senyories, és de vergonya el que passa amb l'hospital de Manacor. Han passat cinc ministres pel Ministeri, tots l'han promès, el farem, el farem, el farem, però l'hospital de Manacor no es fa, i crec que si anam així d'aquí a l'any 2000 l'hospital de Manacor no estarà fet perquè pareix que hi ha una atonia, hi ha una passivitat i hi ha una falta de voluntat quant a la construcció d'aquest hospital que, avui, si s'hagués fet tal com se'ns va prometre en el seu dia l'hospital de Manacor estaria fet però no està ni començat, senyors.

Per tant, nosaltres donam suport a la política del Govern i creim que l'ampliació de la xarxa hospitalària passa per el compliment del Pla Director d'ordenació sanitària que és ben clar i que diu que s'ha de fer l'hospital una vegada feta la sectorització de Palma i en haver englobat l'Hospital General, l'hospital Joan March i, a la vegada, el Psiquiàtric, dins el sector quatre, una vegada sectoritzada Palma, acabada la reforma de Son Dureta (...) sabrem el nombre de llits de què disposam. S'ha de començar per fer l'hospital de Manacor, que hauria d'estar fet, ho repetesc i faig émfasi en això perquè realment els de la comarca de llevant estam, no vull emprar la paraula enfadats, però ens pareix que ens han fet una presa de pèl, em pareix que aqueixa és la paraula. Posteriorment ja que la comarca d'Inca reuneix més o manco les mateixes condicions que les que reuneix la de Manacor fer l'hospital d'Inca, i llavors, una vegada vist l'impacte que té l'hospital de Manacor i l'hospital d'Inca sobre el nombre de llits que afecten l'illa de Mallorca, llavors construir el tercer hospital del polígon de llevant. Res més, moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, gràcies per la seva informació però li he de dir que poques coses noves m'ha dit, al final alguna bastant interessant que després li comentaré.

El Pla Director d'ordenació sanitària pàgina tal i següents el tenc aquí, l'he llegit perfectament de cap a peus unes quantes vegades, però vostè també em recorda les coses que li convé, i vostè, a aquest Pla, quan no s'havia produït la circumstància de la retirada de la iniciativa privada que vostè deia que era meravellosa, que faria més via que la iniciativa pública, símbol d'ineficàcia a Manacor, etc.

D'acord, Sr. Mesquida. Jo llament que a Manacor no puguin anar a l'hospital però i aquella iniciativa privada meravellosa que ens defensava el Sr. Conseller i que no, que allà el públic no es fiqui, el privat farà més via, estarà fet abans que el de Palma, símbol de modernitat i, és clar, vostè, aleshores deia que el de Palma s'havia de fer públic, i diu en el pròleg, quan el va escriure l'any 1989, presentació -perdó- d'aquest Pla que està aquí, diu: "també es preveu un nou hospital a Palma de Mallorca ubicat a la zona de llevant de la capital, que permetrà, etc., etc."

Era aquest, era aquest en el moment en què va redactar la presentació del 1989 vostè tenia interès que la part pública assumís el de Palma, però jo li he explicat un poc la història: la iniciativa privada es retira i vostè vol que s'alterin les prioritats, que ens anem a Inca i el faci l'INSALUD, etc. Però s'oblida que l'hospital de Palma no és simplement una idea en el vent, això és tot el projecte, és una primera aproximació a allò que serà aquest hospital, sí senyor, hi està bastant detallat i també té informacions en la introducció que vostè, com que no li convé, no me les recorda però

jo li les recordaré.

Diu que el Ministeri de Sanitat i Consum va decidir el novembre del 1987 la construcció de l'hospital de Manacor, que és el que diu el Sr. Mesquida, etc.. Diu el juny del 1989 que va decidir la del segon hospital de Palma amb l'informe favorable de la Comissió de Planificació Hospitalària creada per la Comissió de coordinació Ministeri de Sanitat i Consum-Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Per tant, segons quines rondalles no ens les conti, perquè hi ha els sentiments que vostès han donat i ara vostè ens diu que l'únic que hem de fer és complir el Pla.

Jo recordaré aquella frase -esper que no s'ofengui ningú d'aquí, de la professió- que diuen a la pagesia, que tot estava clar fins que va arribar el misser, i en aquest cas tot estava clar fins que va arribar el conseller; i és clar, resulta que teníem un Pla que era molt clar, que hi havia d'haver hospital a Inca i hospital a Palma, el de Manacor ja el donam per suposat, bé, es farà, no hi tenguí cap dubte perquè té el nostre suport, no es preocupi, però en el moment en què li falla la iniciativa privada vostè ens gira totalment l'estratègia i ens diu: hospital de Manacor, hospital bàsic a Inca -que l'ha de fer evidentment l'INSALUD- i llavors ja comença a allargar el de Palma, més enrere, més enrere, Llei de Servei Balcar de Salut a aplicar, Hospital General de Palma integrat amb el Joan March i això és tot.

Aquesta és la solució que tenen per a Palma? I amb l'Hospital Psiquiàtric, què passa? Que la gent que té problemes mentals no interessa, només interessa l'Hospital General, per una cosa, perquè aquest hospital, que era un hospital bastant tercermundista, va ser objecte d'una reforma molt ben feta i de la qual vostès després s'han aprofitat, perquè vostès no l'han creat, a aquest hospital, a vostès els interessa la part bona del Consell i la part conflictiva, els "locos", popularment dit així, fora; a vostè li interessa el que és bo. Finalment, un hospital a Palma, però petit, i en quart lloc no molestar les clíniques privades que, a vostè, li exerceixen una pressió molt important sobre la Conselleria, i aquest és el joc. Després en la moció ja debatrem alguns elements polèmics que poden haver sortit sobre el tema d'aquests dos hospitals.

Em permeti, Sr. President, comentar una mica les reflexions que han fet el Sr. Pascual, del Grup MIXT, i el Sr. Serra, del Grup Parlamentari PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, era en torn de fixació de posició i no tenen possibilitat de contrarèplica, només la té el conseller; això ho dic perquè ho tenguí present.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, procuraré no crear polèmica. Jo els voldria dir que quan es dirigeixin al Govern central, sigui el grup que sigui, jo pregaria que ho facin arribar a les Corts Generals perquè el Govern central aquí no és present, no crec que hi tenguí cap representació, el Grup SOCIALISTA no està aquí per defensar ni atacar ni mantenir-se neutral en matèria del

Govern central, per tant, el problema és que ho canalitzin a través dels grups del Congrés de Diputats.

El tema de si no s'accepta Palma, si no s'accepta Palma no hi haurà un hospital. El problema jo crec que és molt senzill, en un moment que hi ha una recessió d'inversions, que es fa un retall important de la despesa pública perquè no hi ha recursos, és lògic que una comunitat autònoma que no manifesta un interès per una obra de molts de milers de milions de pessetes pugui perillar, entre altres coses perquè la Comunitat Autònoma no li dona el seu assentiment, com acabam de veure; l'hospital de Palma -ho recordi, Sr. Pascual- queda dins l'ordre de prioritats que ha fixat el Sr. Conseller en el quart lloc, és a dir, en el darrer de tots.

Bé, el tema en qüestió d'iniciatives gloriuses i positives, jo crec, i si em permet, Sr. Serra, el Grup Parlamentari SOCIALISTA en aquest Parlament vol clarificar i racionalitzar una polèmica que consideram totalment absurda i ridícula, és el tema de les prioritats hospitalàries a Mallorca, que s'ha arrossegat tots aquests mesos. Hi ha unes prioritats objectives i record unes paraules, no sé si molt gloriuses, del portaveu del Partit Popular d'ahir, el Sr. González i Ortea, la força dels fets, si aquest raonament fos possible la força dels fets, no ho sé, però el pes del nombre i de les necessitats sanitàries indiquen que la racionalitat estableix unes altres prioritats que les fixades pel Sr. Conseller, i si evidentment s'ha de reformar el Pla, perquè això fos una vulneració d'un document polític que ha perdut la seva vigència, és més fàcil canviar un pla que canviar un país i, Sr. Conseller, si fa falta, canviem el Pla perquè al país, em pareix que les necessitats sanitàries amb l'ordre de prioritats que vostè li ha fixat, no es resolen però en tot cas deixarem alguns elements per a la moció que hi haurà el pròxim dia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Conseller Sr. Oliver.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President. Primer de tot voldria contestar al Sr. Pascual, sobretot...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Oliver, perdoni, però la contrarèplica és a la intervenció del Sr. Pons. Els altres grups únicament fixen posició, no creen polèmica.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

D'acord, Sr. President. Ha estat tan pobra que té poca resposta. És a dir, no som jo qui ha posat unes prioritats, les ha posades aquest Parlament quan va aprovar un Pla d'ordenació sanitària, que en la pàgina 149 i següents manifesta quines són aquestes prioritats, de tal forma que qui lla-

vors era portaveu del seu Grup, el Sr. March, i consta en el *Diari de Sessions*, demana que es creïn unes prioritats ics, vostès només han llegit la pregunta però no la contesta, és a dir, per què les hem de crear si en el Pla ja estan posades aquestes prioritats? I les prioritats d'aquest Pla estan en les conclusions i el que es necessita per hospital.

La cerimònia de la confusió ja és massa, i m'hi veu mesclant la iniciativa privada però, escolti, quan he defensat jo en aquesta cambra la iniciativa privada? La qual em pareix molt bona per altra part, quan l'he defensada? Curiosament fa una setmana justa el secretari d'estat de Planificació Sanitària del Ministeri de Sanitat va venir a Palma a entrevistar-se amb mi però justament el vespre abans es va entrevistar amb tots els amos de clíniques privades però jo no hi era, hi era el segon del ministre entrevistant-se amb ells i els feia ofertes sobre per què no duien la gestió de l'hospital de Manacor, però no som jo, és el seu Ministeri, perdoni, jo no l'he defensada mai aquí i quin interès hi puc tenir jo?, quin interès hi puc tenir?

M'han mostrat un llibre sobre aquest nou hospital de Palma. Jo li explicaré la història d'això, perquè aquest llibre l'hem de mirar conjuntament amb altres dos treballs publicats: un l'any 1982, on hi ha una signatura d'aquests tècnics que està en tots tres treballs i a més a més en l'aprovació del Pla d'ordenació sanitària; ja és un poc surrealista això però la mateixa signatura d'un tècnic seu d'INSALUD està en els quatre llocs.

L'any 1982 es publica un llibre: *Mallorca, un pla de salut*, publicat i patrocinat pel Centre d'Estudis Socialistes Gabriel Alomar, prologat per qui avui és president del parlament, el Sr. Fèlix Pons. Jo li he llegit al final de la meua intervenció un paràgraf d'aquest pròleg on diu: "quan resulta que la Ciutat de Mallorca representa el 53% de població de l'illa de Mallorca i que el 98'5% dels llits hospitalaris es concentren a la capital, etc., etc. es descobreixen disfuncions tan profundes que el camí de la lògica i la racionalitat són, com tantes vegades, els elementals camins del progrés". Aquest mateix llibre diu: "donada la gran concentració de llits a Palma a l'índex de llits per mil habitants varien substancialment mentre Palma té un índex de 7'09 llits (...) per mil habitants la resta d'illa només arriba a 0'1." Aquest mateix llibre també diu quines són les estimacions de necessitats hospitalàries: comarca de Manacor, comarca d'Inca. A la comarca de Palma la posa també en darrer terme, exactament igual que el nostre Pla d'ordenació sanitària.

Llavors això era el 1982, el 1987 aquest Parlament aprova un Pla d'ordenació sanitària on s'estableixen prioritats i per això des d'aquí varem exigir el de Manacor i el varem fer, i el varem fer gràcies a aquest Pla, i d'això son testimonis tots els qui estan asseguts aquí que en aquell moment hi eren, però és que, a més a més, aquest Pla està signat, i no és veritat que no s'hagin consultats els consells insulars perquè hi va haver una comissió que vetlava per aquest Pla, una comissió que va sortir del si d'aquest Parlament, que el va signar i diu: "Els membres de l'equip redactor han informat davant la Comissió quantes vegades han estat requerits per a això, havent informat en el transcurs de les sessions sobre totes les qüestions que els han estat

plantejades" i a més a més diu: "presta especial atenció l'extensió de l'assistència primària a totes les poblacions de les nostres Illes i fins i tot assenta les bases per a la descentralització hospitalària de Mallorca atenuint la macrocefàlica concentració de recursos actuals", això ho signa un dels tècnics que signava aquest Pla.

Aquest mateix tècnic, l'any 1987, escriu un estudi per a l'INSALUD de necessitats hospitalàries a l'illa de Mallorca per enfrontar-se a la decisió d'aquest Parlament que llavors era molt ferma, potser més que ho és ara. Per enfrontar-se a això escriu un estudi i diu: "no és veritat que faci falta el de Manacor, a Mallorca només hi ha una necessitat de 350 llits i a més a més han d'estar ubicats a Palma." Això deia aquest estudi, i diu: "s'ha de fer un estudi funcional d'aquest hospital, d'aquest hospital de 350 llits" i surt això que vostè ens ha mostrat que és l'estudi funcional que surt d'aqueix treball i ens surten 600 llits quan durant aquest temps se n'han fet o se n'han aprovat 200 a Manacor dels quals n'han fet 100 al Joan March. Això no és que ha vingut el conseller i ho ha espanyat, pretenen espanyar-ho quan aquí ho havíem aprovat entre tots, i naturalment que l'Hospital General no l'hem fet nosaltres, és del segle XIV, Sr. Damià Pons, vostè ho sap més que jo, passa que la reforma que varem fer, quan a alguns dels serveis d'especialitats només hi ha un metge, com vol fer guàrdies? Com vol atendre 24 hores? El varem convertir en un annex de Son Dureta, que és distint. Gràcies. Sr. President.

III.1).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2127/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A COMPLIMENT DEL DECRET 100/1990.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Passam al punt tercer de l'Ordre del Dia corresponent a proposicions no de llei, i començarem per la 2127, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a compliment del Decret 100/90. Té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Instar el Govern perquè doni compliment a allò que ell mateix ha establert és una de les tasques més poc gratificants de les que competeixen a l'oposició parlamentària. Ho creguin o no, per al Grup Parlamentari PSM i EEM és ben desagradable tornar a aquesta tribuna per enèsima vegada a exigir més sensibilitat del Govern cap a la política de normalització lingüística i concretament per recordar l'incompliment del Decret 100/90, que regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

És evident que el desplegament de les lleis no es pot entendre únicament com l'exercici automàtic del que aqueslles disposen i que una volta dictades les disposicions de què es tracti un es pot posar a jeure convençut que una volta s'ha aprovat la llei i els decrets que la desenvolupen s'ha aconseguit ja l'objectiu que es perseguia amb la seva promulgació. La situació de desavantatge social de la llengua

catalana en relació amb la castellana a les Illes és el que ha obligat les institucions a realitzar una tasca de normalització lingüística.

El Decret 100/90 pretén regular fins a les darreres conseqüències -diu- el que estableix la Llei de normalització lingüística pel que fa a l'ús del català per part de l'Administració pública de la Comunitat Autònoma. L'incompliment d'aquest ha fet, no obstant això, que de forma més o manco periòdica ens vegem obligats a comparèixer, a reclamar-los el que és la primera obligació de tot govern: complir allò que estableix com a norma per als altres ciutadans. El català, Sres. i Srs. Diputats, és cada dia més poc parlat dins la nostra societat, i açò no és fer cap dramatisme, són dades que el propi servei d'estadística del Govern ha facilitat i s'imposa una actitud de fermesa per part de l'Administració si és que es vol redreçar aquesta tendència i es vol actuar amb coherència amb el que disposa l'Estatut i amb el que aquest Parlament ha aprovat de forma reiterada.

El desinterès del Govern, no obstant això, per aquesta qüestió ens ha fet afirmar més d'una vegada des d'aquesta tribuna que aquest Govern no té una política lingüística i òbviament no té cap interès en dur a terme cap programa sincer de normalització de l'ús de la nostra llengua. Des dels propis escons del Govern d'aquesta cambra s'han cuidat de deixar entendre que açò de la normalització, si és que existeix, deu ser cosa de la Conselleria de Cultura i concretament fins fa ben poc cosa de la consellera de normalització, avui assegurada en un altre escó.

Com si en qüestions com aquesta un govern pogués funcionar amb compartiments estancs, amb conselleries normalitzades i amb altres sense normalitzar, i dins d'elles amb departaments on es compleix el Decret esmentat i altres on no volen ni sentir-ne parlar. De tal manera que mentre la consellera, la cessada consellera, impulsava la signatura d'un pacte lingüístic amb les més importants institucions d'aquestes Illes on s'estableix el compromís -i citaré textualment-: "el compromís d'intensificar els seus esforços en el si de les respectives institucions per donar compliment total en el termini més breu possible de les disposicions de la Llei de normalització lingüística en tot allò que és competència i responsabilitat de cada institució" posin atenció "puguin de servir de model i estímul a les institucions cíviques, culturals i als ciutadans en general", mentre el mateix Govern del qual ella formava part destacava per fer tot el contrari.

El català, feina de tots, Govern balear, la *esencia de la vida*. Efectivament, si les mateixes institucions no compleixen les normes en matèria de normalització lingüística dins la seva pràctica administrativa en les relacions que mantenen amb les ciutadans ja en podem fer ja de campanyes. Ja ens podem escanyar intentant que el català sigui realment feina de tots. Per començar el català no és la menys feina de tots, els membres del Govern i així fa molt mal convèncer.

Quines calorades no devia tenir la consellera quan al cap d'un any d'haver signat un decret que estableix que els anuncis públics i publicitat de tota mena que procedeixi de

l'Administració de la CAIB i dels organismes que en depenen s'ha de fer en català a les Illes Balears, obria les pàgines de la premsa i es trobava amb el segell de la Conselleria de Sanitat i el nom ben subratllat de Govern balear baix d'un immens "*¿Produce angustia el exceso de ambición?*", i que consti que he triat l'anunci sense segones intencions o quan descobria que "*el 70% del cuerpo humano es sólo agua*", un anunci per cantar les excel·lències de la política de sanejament, no per avisar de res a ningú que pogués no entendre el català.

En qualsevol cas, si l'objectiu perseguit així ho exigeix i, com a cosa excepcional, el Decret de què analitzam l'incompliment estableix la possibilitat d'anunciar en castellà evitant però la doble versió simultània del mateix text, comunicat de la Conselleria de Treball i Transports, Govern balear. Impresos, documents, s'han de oferir en llengua catalana cuidant que a petició de l'interessat es pugui també oferir en castellà: IFEBAL, "*tarjeta de honor per al diputat y acompañante*."

I és cert, Sres. i Srs. Diputats que no tot el Govern ha actuat amb la mateixa actitud, conselleries com és la d'Agricultura i la de Cultura han fet esforços per normalitzar-se encara que alguna empresa que en depèn resti enfora encara d'aquesta normalitat: "*El presidente del Consejo de Administración del IBABSA, don Pedro J. Morey i Ballester le convoca a la reunión del mismo*." I és que malgrat els esforços normalitzadors de la ex-consellera i d'aquells anuncis negre i or no és or tot el que lluu ni coral *lo que reluce*, Coral Balear, Conselleria d'Agricultura.

El fet és que per a algunes conselleries el Decret 100/90 encara no ha entrat en vigor, i en el ranquing d'incompliments flagrants ocupa el lloc d'honor la d'Obres Públiques seguida molt a prop de la de Sanitat, les dues absents, crec només que n'hi ha una de present. El propi conseller, el Sr. Saiz, reconeixia el passat 19 de maig en contestar a una pregunta del Sr. López que tot i reconeguent com a obligació de la Conselleria la utilització del llenguatge tal i com ell el reclamava que -citaré textualment- "*la feina principal dels seus tècnics no és precisament normalitzar l'ús del català sinó que és la de complir la seva funció com a tècnics*", fins aquí la cita. Com si els indicadors verticals de les carreteres en català fossin més cars i fos més difícil projectar una carretera o una depuradora normalitzada, i em remetia "*tot sortirà en aquest idioma quan tots*", així, tots, "*els funcionaris de la Conselleria tinguin la possibilitat real de poder utilitzar el català en els seus escrits*", és a dir *ad calendas grecas*.

Això és precisament el que pretenim corregir amb el punt dos de la Proposició no de Llei que debatim, la classificació de llocs de treball que fa referència a l'article 24 del Decret 100/90, una qüestió per a la qual el Govern tenia sis mesos i que acabaven a la meitat de l'any passat, un incompliment més que voldríem veure redreçat. Un 58'3% d'incompliments del Decret en el BOCAIB per part de la Conselleria d'Obres Públiques que, per altra banda, deu ser la que més publica, això és certament significatiu i demostra el diferent grau d'identificació amb el que disposa un decret que, si bé provenia de la Conselleria de Cultura també

és cert que comprometia tot el Govern com avala la signatura del president Molt Honorable Gabriel Cañellas.

Em permetin, Sres. i Srs. Diputats, un darrer exemple d'incompliment. Article 9: "la documentació que adreci l'Administració de la CAIB a les restants administracions públiques dins l'àmbit territorial de les Illes Balears es redactarà en català."

Comunicacions remeses pel Govern al Parlament de les Illes Balears: *"Respuesta del conseller que suscribe a la Pregunta escrita del Grupo Parlamentario PSM i EEM: la Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Mallorca, Ibiza, Formentera [...], conseller adjunto a la Presidencia F. Gilet. Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, en contestación a la Pregunta con respuesta escrita formulada por el Diputado don Ramón Orfila relativa a campaña [...], el conseller de Sanidad y Seguridad Social Gabriel Oliver Capó. Coste de la exposición Un siglo de joyería, no es correcto hablar a 31 de diciembre [...], Conselleria de Comerç i Indústria. Muy Ilustre Sr. Presidente del Parlament balear. Pregunta formulada por el Grupo Parlamentario PSM i EEM relativa a impacto ambiental que se ha ocasionado por la limpieza de torrentes de las Islas, el conseller de Obras Públicas y Ordenación del Territorio Jerónimo Saiz Gomila. Respuesta a la Pregunta escrita el día 21 de octubre de [...] se remitió copia del borrador del Decreto, Lluís Morano Ventayol, director general de Industria. El consorcio de IFEBAL ha previsto recientemente una ampliación de capital, no obstante algunos de los socios como que la ampliación del capital está siendo suscrita [...], IFEBAL."*

No, no es pot reduir la política de normalització lingüística a un tema de cultura, l'anterior consellera de Cultura, ara dissortadament absent d'aquesta sala, afirmava fa sis mesos en el si d'una comissió parlamentària -citaré també textualment- "la tasca de despertar en els illencs de tota condició social l'orgull de la llengua pròpia és difícil i per altra part ineludible". L'exemple de les institucions crec que té una gran importància, una importància determinant, i coincidint amb ella, avui que no està de moda fer-ho, vull dir que quan s'intenta arribar amb un determinat missatge a la societat i aquest missatge és deslegítimat per la mateixa actuació de les institucions es fa un flac servei a la imatge d'aquestes institucions i al pretès objectiu que se cerca, i els reiterats incompliments que avui hem anunciat per part del Govern d'un decret signat pel president lleven força a les actuacions que llavors es vulguin impulsar en favor de la recuperació lingüística a les Illes Balears.

Si volem el català, la nostra llengua, com a cosa de tots, comencem per fer que sigui com a mínim de tot el Govern i no d'una part d'ell. Ens fa por, Sres. i Srs. Diputats, aquesta normalització amb dues velocitats perquè igual que succeix amb la construcció de qualsevol projecte les dues velocitats acaben per convertir-se en projectes diferents, i no voldríem de cap manera que la crisi de Govern que hem viscut les darreres setmanes fos aprofitada pels sectors més reaccionaris en l'aspecte cultural i lingüístic per fer anques enrere en tot el que, encara que mínimament, s'ha iniciat. Ens fa por -i hem de ser ben clars- que es devaluï més encara la ja prou devaluada política en matèria de normalitza-

ció que ha impulsat el Govern a partir d'un canvi de persones que pot implicar -i acab, Sr. President- un canvi també de sensibilitat, i no estam tots sols en aquesta preocupació, la comparteixen entitats i organismes ben vius dins la vida cultural de les Illes que s'han cuidat prou bé de manifestar-ho públicament.

La Proposició no de Llei que avui debatem és, per tant, més actual i oportuna que mai. Com deia fa ara un any el nostre company Mateu Morro el nostre Grup creu que la llengua catalana, la llengua pròpia d'aquestes Illes és la resultant de la nostra història, el vehicle essencial de la nostra cultura i del nostre poble, però que no és sols un vehicle idiomàtic, és l'element central del nostre patrimoni cultural. Per açò tenim confiança en el bon seny del poble i també en les institucions de les Illes per aconseguir la seva plena normalització. Gràcies, Sr. President.

(L'Hble. Sr. Vicepresident segon substitueix el Molt Hble. Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Orfila. Es fa difícil aportar major quantitat de documentació que la que vostè ha dut aquí per demostrar l'incompliment del Decret 100/90, però evidentment, si s'agafa un vehicle, un cotxe, i es fa una volta per les carreteres de la Comunitat, exemples en trobarem cada 100 o 150 metres, en trobarem qualcun d'aquesta disbauxa que és trobar rètols en català del Govern, rètols en castellà del Govern, i encara aniré més enfora, hi ha revistes especialitzades en temes de turisme on surten anuncis en castellà i en anglès; ni l'Estatut d'Autonomia ni cap decret ni cap normativa diu que s'hagi d'emprar aquesta llengua que, per raons d'oportunitat, pot ser que sigui necessària però sembla greu que s'empri aquesta llengua i en canvi la llengua pròpia que el propi Estatut d'Autonomia consagra no s'empri moltes vegades per aquest organisme que depèn de la Conselleria de Turisme que és l'IBATUR. Moltes vegades açò no es fa sinó que fins i tot es va més enfora com he dit.

Per tant, no es pot dir molta cosa més del que vostè ha dit sinó dir que té tota la raó el seu Grup, i que per part del Grup MIXT evidentment es donarà suport íntegrament a aquesta Proposició no de Llei, als seus dos apartats. Podríem parlar del punt segon on -vostè ja l'ha explicat en la seva intervenció- en el propi Decret queda molt clar que s'havien de fixar aquests criteris per a la classificació de llocs de treball, del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, cosa que possiblement s'intentarà rebatre per part del portaveu que surti del Grup PP-UM, però que evidentment açò no s'ha fet, que jo sàpiga açò no s'ha fet.

Pot ser que qualche conselleria posi algun tipus de prioritat quan a l'hora que la Conselleria de la Funció Pú-

blica convoca unes places o hi ha la creació de nous llocs de feina dins la Comunitat es posi com una qüestió més a tenir en compte el coneixement de la llengua catalana a l'hora de donar uns determinats punts, però evidentment aquest criteri per a la classificació del personal no s'ha fet. Avui encara, dins aquesta comunitat, oficines, telefonistes, dependents, que són funcionaris o treballadors contractats per conselleries de la Comunitat Autònoma, d'aquest Govern de la Comunitat, quan es telefona es contesta en castellà i fas un intent que et rallin en la llengua pròpia de la Comunitat i fins i tot qualque vegada ens hem trobat que ha estat difícil perquè no tenien coneixement suficient per donar una resposta en la nostra llengua, en la llengua pròpia.

Per tant, crec que és greu que açò no s'hagi resolt després del temps que fa que el propi Govern va treure aquest Decret que ni ell mateix compleix, i crec que s'hauria de fer un esforç per part de qui està al front del Govern, de qui està dalt de tot del Govern perquè es fes un decret d'ordre intern, un decret *de ordeno y mando*, en aquest cas, encara que ho digui en castellà i dir: s'ha de complir aquest Decret i s'ha de fer, tant si agrada com si no agrada, perquè les normes, els decrets, les lleis, són perquè les complim tots i més si les hem fet nosaltres mateixos. Per tant, com he dit, no puc dir massa cosa més perquè la intervenció del Sr. Orfila crec que ha estat molt acurada, molt encertada, i manifestam una vegada més que el nostre vot serà favorable a aquesta Proposició no de Llei. Moltes gràcies.

(*El Molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Moll i Marquès.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ja ho ha dit el Sr. Orfila, per enèsima vegada, jo també ho hauria dit així, per enèsima vegada tornam a tocar el tema de la normalització lingüística, cosa que per si sola ja demostra el nul interès que té el Govern en aquesta qüestió. Jo crec que després de nou anys d'autonomia ja no n'hauríem d'haver de parlar d'aquest tema, em fa l'efecte que al Parlament de Catalunya ja ni se'n recorden que parlaven de normalització lingüística, perquè és una cosa que la té assumida absolutament tothom.

Aquí, com que el Govern no té cap interès en aquest tema després de nou anys hem de continuar parlant de normalització lingüística i, després de nou anys, es nota ja una certa resignació en els grups que ens preocupam d'aquests tema, i en aquest cas el Grup PSM i EEM fa una suavitíssima amonestació al Govern: al·lots, feis bonda, posau més cura en el compliment de les vostres obligacions, ja quasi quasi és un prec, no és ni tan sols una proposició no de llei. És una amonestació i posats a posar-nos en llenguatge esportiu hem de tenir en compte que l'amonestació no arriba a targeta groga, la targeta groga seria si el Parlament l'aprova, a aquesta Proposició no de Llei, apart que no sem-

bla massa probable això també és igual perquè encara que n'aprova cinc o sis, de targetes grogues, la targeta vermella no arribaria a sortir mai, perquè aquest Parlament que és l'àrbitre, el joc polític no està en condicions de treure la targeta vermella al Govern per brut que jugi el Govern, estic parlant en termes esportius.

No seria greu això que el Parlament no pogués treure la targeta vermella si el Govern respectàs les regles del joc, però la impunitat que suposa la majoria absoluta ha fet que el Govern se senti tan segur que cada vegada té manco escrúpols a l'hora de respectar les regles; com que sap que l'àrbitre, hi ha molta sensibilitat amb aquest tema de venuts, però vull dir que l'àrbitre està venut en el sentit que un porter també està venut quan els defenses no el defensen bé, aquí hi ha un defensa que és el més important, que és el grup parlamentari majoritari que no defensa bé, que no defensa bé el joc, i l'àrbitre en aquest sentit està venut i, per tant, no s'atrevirà a treure-li la targeta vermella i el Govern, en conseqüència, no li fa cas, i si no fa cas a l'àrbitre ja em diran vostès quin cas ha de fer a les peticions amistoses dels jugadors de l'equip contrari.

Sembla, per tant, que aquesta actitud del Govern hauria de donar lloc a una resignació i a una situació d'impotència de l'oposició que l'hauria de fer abandonar el partit. Jo crec que això seria un gravíssim error que no hem de cometre, perquè el gran perjudicat d'aquesta actitud del Govern no és l'equip contrari, no és evidentment el Govern, és l'àrbitre el perjudicat, és el Parlament, són les institucions democràtiques les perjudicades perquè queden desprestigiades davant els ciutadans, i per això cada vegada més els ciutadans treuen la conclusió que les institucions no serveixen per a res i nosaltres llavors ens sorprenem que ens donin l'esquena.

Però que el Govern no compleixi les seves obligacions, no respecti les regles del joc, no ens eximeix a l'oposició de la nostra obligació de defensar el prestigi de les institucions perquè també nosaltres en som responsables, amb diferent grau de responsabilitat, com és lògic, cada un segons el paper que li correspon: el Govern respectant les regles del joc, per molta majoria absoluta que tenguí i complint, per tant, les disposicions que aprova el Parlament o el mateix Govern, i l'oposició vigilant aquest compliment i exigir-lo incansablement si comprova que el Govern no compleix aquestes obligacions.

En el tema de la defensa de la nostra llengua l'incompliment del Govern és clamorós. Tant és que l'imperatiu categòric li vengui de l'Estatut d'Autonomia com de la Llei de normalització lingüística com del Decret 100/90, el Govern no sols l'incompleix sinó que fa ostentació d'una total displicència, per no dir insolència, a l'hora de donar explicacions de tal incompliment.

Ahir mateix en vàrem tenir un exemple ben palès, i em sap molt de greu que l'exemple el donàs precisament el conseller d'Agricultura, el Sr. Morey, que a la pregunta de per què el lliurament de trofeus a les fires agrícoles es fa en castellà va contestar dient que el presentador va néixer casualment a Màlaga i -paraules textuais- "no és cosa de can-

viar el presentador per una qüestió merament lingüística." Això vol dir que el Sr. Morey primerament considera que el fet d'haver nascut a Màlaga incapacita per aprendre el català, això li puc assegurar que no és així, un senyor nascut a Màlaga pot perfectament aprendre el català, i en segon lloc, molt pitjor encara, vol dir que considera que això és una qüestió merament lingüística.

Jo li dic claríssimament: si vostès creuen que dirigir-se en castellà a un auditori de pagesos mallorquins és una qüestió merament lingüística és que no han entès res de res, però absolutament res, i és clar, així s'explica que, com ha documentat ara mateix el Sr. Orfila, però ho va documentar ahir la Sra. Vadell, les respostes a les preguntes de diputats siguin per escrit en castellà, això explica que hagin publicat en castellà un llibre dirigit als escolars sobre *el agua y las Baleares* i això explica que, en contra del que disposa el Decret 100/90, a moltes intervencions públiques fetes en funció de càrrec, continuïn utilitzant el castellà, que la publicitat es faci majoritàriament en castellà o que la retolació pública sigui sent bilingüe sense necessitat perquè, jo ja ho vaig dir aquí fa un any i ara ho vull reiterar, a les nostres Illes no es donen enlloc les circumstàncies sociolingüístiques que poguessin fer imprescindible la retolació en català i en castellà.

Davant tal exhibició de contumàcia, amb l'incompliment de les seves obligacions, des de l'oposició no tenim més remei que insistir en l'exigència d'un canvi d'actitud del Govern, encara que no ens facin cas; vostès no hauran complert amb la seva obligació però nosaltres haurem complert amb la nostra. Per tant, li hem d'exigir no sols més cura en l'aplicació del Decret 100/90 i que assegurí el seu compliment sinó també en el summum de l'optimisme o si vostès volen de la ingenuïtat, li he de demanar que doni un nou impuls -seria novíssim, perquè seria el primer- a la normalització de l'ús de la llengua catalana a tot l'àmbit territorial de la nostra comunitat autònoma.

Amb això vull dir que donarem suport al punt primer de la Proposició no de Llei, però és clar, també donarem suport en el punt segon perquè la pregunta que es planteja és: però, encara no han fet això que diu el punt segon? Si el Decret 100/90 disposa a l'article 24 l'obligació del Govern de fer-ho, de fixar aquests criteris i de dur a terme la classificació dels llocs de treball, i si la disposició transitòria diu que ho han de fer en sis mesos, com és que encara no ho han fet si han passat quasi dos anys? Evidentment i com vostès comprendran l'exigència que planteja la Proposició no de Llei ens sembla molt assenyada i per tant li donarem suport.

Posats a ser ingenus he de dir que jo esperaria que el suport fos unànime, perquè ja és una contradicció que el Govern faci un decret i llavors no el compleixi, però si a més el grup majoritari -el defensa de què parlàvem abans- rebutjant la proposta de compliment dóna legitimitat al seu incompliment, llavors resultaria que aquest Parlament per votació del grup majoritari anul·laria de fet el Decret del Govern i, per tant, el grup majoritari, desautoritzaria el Govern al qual, teòricament, dóna suport, i dic teòricament perquè a vegades sembla que el Grup PP-UM en lloc de

donar suport al Govern l'ajuda a caure, per això en aquesta cambra ja hem vist altres vegades incongruències d'aquest mateix estil.

Esper que avui no en vegem una altra perquè seria una nova punyalada al prestigi del Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Sra. Ferrer i Bascuñana.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En relació amb el primer punt d'aquesta Proposició no de Llei he de manifestar que el nostre Grup PP-UM està d'acord amb la necessitat d'incrementar els esforços que han de conduir al total compliment de tots els punts del Decret, i això perquè la normalització lingüística és una feina constant i que costa. Ara bé, els progressos en aquesta matèria són ben visibles i notoris; just la no crispació lingüística ja constitueix per si mateixa un gran avanç, igual que passa amb altres aspectes de modificacions d'hàbits de comportament l'Administració, per definició, ha actuat sempre amb molta d'inèrcia, i això és un fet, un hàbit que no podem evitar.

Si abans tot es feia en castellà no és possible que a partir d'un determinat moment es faci tot en català, es tracta d'un progrés d'una progressió diària, de mot en mot, de paper en paper, de departament en departament; de fet, aquest hàbit, ens ha salvat la nostra llengua. He de recordar que del Decret de Nova Planta a la Llei del Notariat varen passar 150 anys, varen passar 150 anys fins que es va aconseguir una Administració unilingüe en castellà; tinguin doncs, Srs. Diputats, una mica de paciència i no es fixin tant en els incompliments puntuals sinó en els progressos puntuals, veuran com hi són, veuran que avança en tots els aspectes i en tots els camps que preveu aquest Decret.

En relació amb el segon punt he de fer notar que es tracta d'una decisió que afecta directament les condicions de feina de moltes de persones al servei de la Comunitat Autònoma, i no és el nostre estil modificar-les sense consultar els afectats. Per tant, la classificació dels llocs de treball es durà a terme a través de les negociacions amb els afectats i amb el temps que faci falta i amb la voluntat necessària per assegurar el compliment d'aquest Decret.

Per tant, el nostre Grup PP-UM, tot i que està d'acord amb el fons de la moció no comparteix la forma i per tant no donarem suport a aquesta moció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. Pel torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Vull agrair en primer lloc el suport al Grup MIXT i al Grup SOCIA-

LISTA als dos punts de la nostra Proposició no de Llei i fer alguns comentaris respecte de la manifestació feta per la portaveu del Grup PP-UM. Ha vingut a dir que s'ha de complir la Llei de normalització lingüística però costa fer-ho, n'és molt difícil. Respecte de la classificació dels llocs de feina sí que s'hauria de fer però no volem ferir ningú.

En primer lloc, i començaré pel segon punt, he de dir que la classificació de llocs de feina de què parla l'article 24 s'havia de fer aplicant uns criteris fixats pel Govern a proposta de la conselleria competent, que és la de la Funció Pública, i fer-se d'acord amb el nivell de coneixements de català per ocupar-los, açò s'havia de fer en el període de sis mesos segons la disposició transitòria primera i que mentrestant cada conselleria havia de redistribuir-se provisionalment perquè es trobava que ni mig any havien d'estar a fer complir el que després es disposa en aquest Decret, mentrestant provisionalment cada conselleria redistribuiria de forma interna el personal per aconseguir els objectius prevists per Decret; és clar, això no s'ha fet, no s'ha fet ni una cosa ni l'altra, i evidentment no s'ha fet de cap manera cap remodelació, cap reclassificació dins cap conselleria en funció d'un decret que -repetesc- va signar la consellera de Cultura però que també el va signar el president del Govern.

Com es va fer aquest Decret? Qui va redactar aquest article 24 si després van descobrir que com que afectava el personal l'havien de consultar? Jo voldria dir que entenc que no és tan difícil complir millor el que estableix aquest Decret, i la prova és que ja hi ha qui ho fa. Ha costat molt a la Conselleria de Comerç editar l'anunci de l'obra de mestres o artesans en català publicat ara fa dos dies a tota la premsa de les Illes? Ha estat més car? Ha estat més difícil fer-lo? Per quin motiu no poden fer el mateix les altres conselleries? Aquesta manca d'homogeneïtat no és positiva, i tradueix una diferent actitud del Govern pel que fa al compliment no ja del Decret 100/90 sinó també de la mateixa Llei de normalització lingüística.

L'exemple de les institucions, i torn esmentar la consellera caiguda en desgràcia, té una importància determinant en una societat com la nostra on la llengua que ens és pròpia s'ha mantingut massa temps a molts nivells en un segon terme. Jo voldria dir endemés que moltes vegades la simple indicació, el simple recordatori de la necessitat de respectar les pròpies normes fa possible el seu compliment, per tant és una qüestió de voluntat política.

Sres. i Srs. Diputats, jo vull ser fidel a la veritat, he citat abans una convocatòria d'IBABSA en castellà, és real i és incorrecte que s'hagi fet d'aquesta manera però al Consell d'Administració d'aquesta empresa pública i davant la indicació d'un dels seus membres que s'havien de fer en català i no en castellà les actes de les reunions d'aquest Consell d'Administració es va corregir de forma immediata, i qui feia les actes en principi les feia en castellà i ara les fa totes en català, amb alguna falta d'ortografia, això és cert, però es fa en català, supòs que el pròxim avanç, la pròxima passa serà escriure-les de forma correcta, i s'han normalitzat sense més problemes, és una qüestió de sensibilitat, que ens preocupi aquesta qüestió, si és així i nosaltres creim

que ho és no preocupa de forma igual a tots els membres del Govern i el Govern actua de fet amb aquestes dues velocitats negatives, com repetia fa un moment.

Senyalització vertical de les carreteres. Si es fan en català i respectant els topònims costarà el mateix, probablement exigirà uns minuts més de temps per a alguna consulta, emperò realment s'ho val, i hi ha algun exemple, del meu poble, no he volgut anar més enfora, es Mercadal, es manté la senyalització increïble *Monte Toro* al costat, dissonant, fent mal als ulls, d'un cartell posat pel Consell Insular on és carretera del Toro o camí del Toro. Igualment s'han col·locat indicadors bilingües totalment innecessaris assenyalant per on es va, en el meu poble també: centre, *centro*; creuen vostès sincerament que hi ha qualcú que entengui què vol dir *centro* i no entendrà què vol dir centre? Creuen sincerament que hi haurà qualcú que en els cartells que ha col·locat darrerament la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori en l'autopista que no entendrà el que vol dir est que al costat ha de posar *este*? No entendrà el que vol dir oest que al costat ha de posar *oeste*? Em fa com a rialles si no fos que em fa pena aquest tema, els extrems als quals es duu el bilingüisme són increïbles a les nostres Illes i crec que en aquest sentit el Govern hauria de fer un canvi radical de política.

Ho hem de dir molt clar, el màxim responsable de la normalització lingüística a les Illes Balears és o ho hauria de ser el propi Govern. Cal per tant -i acab, Sr. President- un compromís més decidit, més igual, més compartit per tots els membres del Govern, i entenguin sincerament que el que proposam és simplement instar el Govern a aplicar el Decret, el seu Decret amb més cura, ho ha dit carinyosament el Sr. Moll, assegurant-ne el compliment, no es compleix, jo crec que aquí ho hem demostrat amb prou dades, i es tracta de corregir-ho perquè ens hi jugam molt. D'aquest fet depèn, entre altres coses, l'èxit pel que fa a l'acollida que poden tenir les campanyes normalitzadores. Els ciutadans, Sres. i Srs. Diputats, volen veure com les normes que se'ls demana que compleixin són complertes primer per part dels mateixos que les han aprovades. Potser si no ho fan un dia ens veurem obligats a demanar-los que, farts de tants incompliments, el millor que poden fer és revocar el Decret per reiterada resistència del Govern a posar-lo en pràctica, i aquest serà un dia, és evident, molt trist per a aquells que creim en el recobriment cultural del nostre poble i en la construcció d'un país. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Intervencions en torn de contrarèplica? Sí, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Bé, se'ns ha dit aquí que s'està d'acord amb el fons però amb les formes. La veritat és que em fa ganes de riure sentir açò, em fa ganes de riure perquè el problema...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Peralta, tenguí en compte que la contrarèplica és a la intervenció del Sr. Orfila, no a la intervenció de la Sra. Ferrer.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Perdoni, doncs, a la intervenció del Sr. Orfila. Sr. Orfila, quan se'ns diuen aquestes coses, a vegades, sobre que es pot estar d'acord amb el fons però no amb les formes sempre hi ha qualcú que diu açò, però el problema que tal vegada hi ha és una cosa que manca en l'exposició de motius i que és que és un problema de filosofia.

No és un problema que costi convèncer els membres del Govern que apliquin la normalització lingüística, es un problema de filosofia, em cregui. N'hi ha que ho entenen i n'hi ha que no ho entenen o que no ho volen entendre, perquè encara hi ha la idea que si es fa en castellà arribarà més a la gent perquè no entenen prou el català, com que, és clar, no s'ha fet una feina de fons convé, segons quines coses, fer-les d'una forma i segons quines altres, perquè van a un determinat sector de la població, convé que siguin en castellà perquè ho entenguin millor; hi ha aquesta filosofia, aquest és el problema. El problema no és de voler o no complir sinó que hi hagi una eradicació d'aquesta filosofia, d'aquesta forma de pensar, difícilment es podrà resoldre el problema que es planteja de l'incompliment de l'Estatut, del Decret i de la Llei de normalització lingüística.

És clar, el portaveu del Grup SOCIALISTA ens ha parlat del Parlament de Catalunya i, evidentment, allà no es planteja aquesta qüestió perquè no hi ha aquesta filosofia, no tan sols a nivell de grups polítics o del propi Govern, en aquest cas de la Generalitat de Catalunya que té una filosofia diferent, això ho té molt assumit, fa molts anys que ho tenen claríssim, jo crec que és un problema d'educació, un problema que ve d'enrere i que costarà, però no ens hem de cansar de presentar proposicions, de presentar interpellacions, mocions, tot el que faci falta per insistir en aquestes qüestions.

És necessari que s'unifiqui també la cartografia de la nostra comunitat autònoma, no pot ser que encara es facin projectes de carreteres, de plans d'actuació en determinats indrets de la població i que ens trobem amb determinats indrets de la Comunitat que encara apareguin els noms de les poblacions sense normalitzar, no pot ser que hi hagi conselleries que, per exemple, a l'illa de Menorca ens presentin una cartografia on encara digui *Villacarlos*, on no digui es Castell, no és una qüestió d'una coma, fa molts d'anys que es va decidir aquest canvi i encara hi ha conselleries que quan dirigeixen un escrit a l'ajuntament d'aquesta població encara es dirigeixen al Sr. Batle, en alguns casos de *Villacarlos*, i encara més enfora, n'hi ha que encara ho fan malament, com per exemple la Conselleria de Turisme que va editar uns fullets on hi havia uns mapes de l'illa de Menorca i va fer la seva normalització al seu gust, en comptes de posar es Castell va posar *Villacarles*, perquè va fer la seva normalització sense tenir en compte el que legalment està establert, i açò ho pos com a exemple perquè és la pura realitat i és una cosa que realment, quan es produeix a aquells que han fet una feina perquè es donés solució a

aquest problema de normalització com és aquest cas, doncs et rebel·la veure que s'ha fet aquesta feina i que qui estan dalt del Govern no tenen sensibilitat suficient per entendre que açò no es pot fer d'aquesta forma.

Per tant, evidentment, vull insistir que s'ha de donar el vot favorable i que seria realment important que tota la cambra li donés el vota favorable a açò. Jo crec que una qüestió de fons i de forma no és suficient si s'està d'acord amb el tema i a més sembla que s'hi hauria d'estar d'acord perquè el Decret va partir del propi Govern, el fet lògic és que es demana que s'apliqui un decret que va partir del propi Govern, el fet lògic seria que es votés a favor, però com que no serà així esperem que almanco encara que la votin en contra compleixin el Decret el més prest possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol fer ús del torn de contrarèplica, Sr. Moll? Té la paraula.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. La necessitat de fer la contrarèplica al Sr. Orfila (...) hi estic completament d'acord m'obliga a referir-me a el que ha dit ell per insistir que si en el Decret es diu que en sis mesos s'ha de fer la classificació s'ha de suposar que ja s'havia consultat i ja s'havia decidit fer les consultes amb el temps suficient i que es considerava que aquest temps de sis mesos bastava. Resulta que no han bastat sis mesos i que es necessiten dos anys, sense haver-ho fet encara ara. És clar, llavors entenem que el criteri que tenim o que té aquest Govern és el del Decret de Nova Planta fins a la Llei de Notaria, d'aquí a 150 anys haurem normalitzat la llengua. Moltes gràcies. Però tot (...).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. No havent-hi més intervencions pasarem a la votació.

Podem votar els dos punts conjuntament o hi ha petició de votació per separat? Votarem, doncs, conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

27 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la Proposició no de Llei 2127.

III.2).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2477/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A ARTICULACIONS DE LES REGULARITZACIONS DE DESENVOLUPAMENT DE LA LLEI 9/1991.

Passam a la següent proposició no de llei que és la número 2477, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a articulació de les regularitzacions de desenvolupament de la Llei 9/1991. Té la paraula, pel grup proponent el Diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, podrien llegir la proposta?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Moll, podria fer lectura del text de la Proposició no de Llei?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

"El Parlament de les Illes Balears acorda: Primer, que el Govern de la Comunitat Autònoma dugui a terme en el mínim temps possible el desenvolupament reglamentari de la Llei 9/1991, especialment en relació amb la indemnització d'inversions i al Pla d'inversions 92/94. Segon, que el Govern de la Comunitat Autònoma iniciï els contactes necessaris amb usuaris, empreses subministradores, associacions de veïns, consumidors, associacions d'empresaris i altres afectats per tal d'explicar i consensuar l'aplicació racional del Cànon de sanejament d'aigües. Tercer, suspendre l'aplicació de la Llei 9/1991 reguladora del Cànon de sanejament fins que no se n'hagi articulat completament el sistema de resolucions que s'hi preveuen i fins que se n'hagi assolit el consens amb la majoria de sectors afectats per l'aplicació de la Llei esmentada."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Una altra vegada el nostre Grup presenta aquesta Proposició no de Llei que, si se'n recorden, varem tenir una interpel·lació el mes de març i la corresponent moció dia 26 de març. Està dins la mateixa línia de llavors perquè entenem que els motius que provocaren aquella interpel·lació i posterior moció són els mateixos i tal volta més agreujats.

Quan presentàrem la nostra Proposició no de Llei ambé presentàrem una bateria de preguntes que ens hauria agradat que la Conselleria d'Hisenda ens hagués contestat o que el Govern ens hagués contestat, perquè tal volta iria tendríem dades suficients per fer aquest debat. Com que així no ha estat passarem aquestes i hem passat ja i hem demanat aquestes preguntes a tractar en comissió per continuar aquest debat que avui iniciam o obrim també en aquest Parlament per continuar discutint a nivell de la comissió pertinenent.

Si se'n recorden, dins aquell debat insistíem que era necessari suspendre l'aplicació de la Llei 9/1991, la Llei

concreta del Cànon de sanejament, perquè enteníem que no hi havia els mecanismes legals suficients que garantissin un tracte d'igualtat a tots els ciutadans de la nostra comunitat a l'hora d'aplicar aquest Cànon, aquest impost.

Ho enteníem perquè faltava, evidentment, un dels decrets que sí que ja ha sortit, concretament dia 15 d'agost, que era el Decret d'indemnitzacions i que a partir, per tant, d'aquest Decret ja sí que es podria contemplar quina era la voluntat del Govern en l'aplicació d'aquella Llei que entenem i que amb paraules del propi president "equivocada", del propi president, el Sr. Cañellas ho manifestava dia 2 de gener del 1992: "*nos equivocamos con el Cànon*" i així apareixia a tots els titulars de premsa d'aquesta comunitat. Entenem que aquesta Llei està equivocada en el seu plantejament i sobretot en el desenvolupament de la pròpia Llei, entenem que no es podia aplicar amb un mecanisme d'igualtat i d'equitat i, per tant, entenem que es podria suspendre, que es podria revisar l'aplicació d'aquesta Llei i, posteriorment, dins aquest Parlament poder posar en marxa una altra vegada la Llei a partir que s'haguessin resolt aquelles deficiències.

Evidentment han sortit ja els tres decrets que han desenvolupat i desplegat tota l'aplicació del Cànon. Concretament el Decret 15/92, de 19 de març, on fa el desplegament normatiu dels aspectes tributaris, el Decret de 2 d'abril, que són les indemnitzacions als ajuntaments i altres entitats que exerceixin aquesta funció de depuració, i el tercer decret que és sobre indemnitzacions i compensacions per obres ja realitzades.

De l'anàlisi d'aquests tres decrets hem d'entendre que hi ha una transgressió greu del propi esperit de la Llei. Hi ha una transgressió quant que no reflecteixen en cap moment ni tan sols un pla adequat on s'aplicarà aquesta Llei de Cànon de sanejament i que, per tant, fan en realitat una llei sense control en la seva aplicació. De tal manera que hem vist fins i tot -em permetran una ironia que ha sortit en la premsa- com el Sr. Vidal enviat pel Sr. Cañellas, a la batllesa de Sóller, li prometia una depuradora perquè no deixàs prendre la torxa olímpica a la ex-consellera de Cultura. Això significa fins a quin grau es podria donar fins i tot la voluntat d'aquest clientelisme, és a dir, això pot ser una ironia, una broma, pot ser una mala interpretació però de fet no sabem quines prioritats ni quin marc té el desenvolupament d'aquesta Llei amb una planificació completa hidràulica.

És una aplicació d'unes lleis que realment han significat un greu atemptat contra l'autonomia municipal, i ho han significat pel desenvolupament del propi reglament, especialment pels dos decrets 25/92 i 51/92, el d'indemnitzacions pel manteniment i indemnitzacions per les inversions, signifiquen que pràcticament fan inviable que cap institució es pugui marginar o -perdó- pugui desenvolupar per si mateixa aquesta explotació de la depuració. Això ho fan perquè precisament no reconeix el dret a ser indemnitzats pels costos d'instal·lació, ho fa perquè el control de gestió desapareix, és un servei reservat exclusivament a l'IBASAN, per tant, a la Junta d'Aigües, perdó, perquè els ajuntaments no tenen cap garantia de millorar els serveis de la seva situació

anterior, és a dir, fan el pagament però no tenen cap tipus de garantia que realment milloraran les seves instal·lacions i per tant que els ciutadans rebran un millor servei, ho fa perquè ho deixa tot en mans d'una total discrecionalitat de la Junta d'Aigües i en un altre apartat important no garanteix als ajuntaments els costos reals i efectius d'aquest manteniment i de les realitzacions realitzades.

Ho entenem perquè evidentment, dins els decrets, concretament es romp la inviabilitat i millora del manteniment de les depuracions fixant uns valors estimats d'un 10% de pèrdua anual i en cap moment s'assegura el valor real de les inversions. A més, les inversions noves es plantegen no en funció del cost real que es pugui fer sinó que es plantejen en funció d'allò que decideixi la mateixa Junta d'Aigües. A més, que suposen que aquestes inversions es faran a càrrec de l'endeutament dels propis ajuntaments.

Això significa que ajuntaments prou endeutats ja en aquest moment, la majoria dels ajuntaments, estiguin impossibilitats fins i tot perquè la càrrega financera que han d'assumir és superior ja a les seves possibilitats d'endeutament. Jo només fixaria una comparança diferent que al mateix Consorci d'Aigües aprovat pel Consell Insular de Mallorca es feia, aquelles inversions que s'hagin fet en clavegueram o en aigua es retornaran pel valor real de les aportacions que hagin fet els ajuntaments; aquí no es parla d'aquest criteri, es parla, per tant, d'evitar pagar i revertir en les institucions i en els ajuntaments que ho hagin fet el valor real d'aquelles inversions que varen fer.

Per tant, la situació real és que no deixen amb capacitat les institucions, els municipis, per invertir amb recursos suficients per fer aquestes inversions. Jo voldria dir que evidentment aquesta era la voluntat del Govern i així ho varen dir en el debat que tenguérem sobre la Llei, era voluntat del Govern controlar -i jo diria segrestar- aquesta capacitat d'autonomia dels ajuntaments quant a una tasca i a una responsabilitat que tan sols ells en són responsables.

El tema de la depuració. Pràcticament centralitzar dins un institut, que és IBASAN, tota la capacitat econòmica de les pertinents inversions i manteniment de la depuració d'aquestes Illes. Apart d'això voldríem entrar en, fins i tot, la pròpia aplicació d'aquesta Llei, a través dels seus reglaments. Ens trobam, perquè no en tenim més dades, perquè no se'ns han contestat les dades que teníem a les preguntes que hem fet, hem fet una petita enquesta exactament a 29 municipis. Dels 29 municipis n'hi ha 13 que no compleixen encara avui la recaptació, n'hi ha 7 que totalment i sí que en part la compleixen i en part no. Per tant, de 29 ajuntaments que hem mirat n'hi ha 13 que no la compleixen, independentment, perquè ens consta, que tots els temes de serveis d'aigua que no siguin per comptador difícilment s'apliquen.

Hi ha un tema que és el tema de les impugnacions. Han crescut les impugnacions, augmenten les impugnacions i jo diria que, com deia bé un escrit de la Confederació d'Empresaris de Balears, manifestava que l'obscuritat, la falta d'informació en l'aplicació d'aigües havia originat realment un malestar important dins els sectors econòmics

i empresarials d'aquesta comunitat. La Federació Hotelera ha passat a tots els seus hotelers un recurs per fer contra l'aplicació del Cànon, recurs de reposició contra el Cànon de l'aigua, però no sols això, ens hem trobat que el mateix Govern, perdó, la mateixa conselleria admet que recaptaran 900 milions menys del previst, i això era el mes d'agost; el mes de setembre sortia ja una cosa que havíem debatut ja aquí, que la Llei duia malament, que era el tema de considerar els diferents calibres d'aigua; i ens trobam que precisament es reconeix que aquests s'han de modificar i, per tant, s'haurà d'anar al consum directe per tots aquells que precisament necessiten menys d'un calibre 10, de 10 mm. i que, per tant, això significarà una redacció substancial que, si tenim en compte, el propi pla econòmic o el document econòmic que adjuntaren a l'hora de presentar la Llei significaria més de 400 milions de pessetes de recaptació menys anual pel tema del Cànon.

Si realment manejem aquestes xifres, 900 milions menys de recaptació per un costat, 400 menys en base a la modificació simplement puntual, perquè supòs que s'hauria d'indemnitzar i retornar als qui ja l'han pagada, significaria que la recaptació disminueix més enllà fins i tot de l'estricta compliment dels deures ja contrets per l'Institut Balear de Sanejament, per IBASAN. Per tant, tot el Pla que es presentava dins la pròpia Llei no es podria complir.

Si nosaltres tenim en compte que el nostre Cànon de sanejament, insisteix que no l'han pogut treure d'altra manera perquè no han contestat les nostres preguntes -demanaria perdó al Sr. President, i acab-, si tenim en compte que per les dades que tenim el preu mig de sanejament del cost del Cànon de sanejament per metre cúbic és de 63'74, i això està fet amb dades exactes de diferents municipis, i tenint en compte i només els posaria una referència que és que el Grup del Partit Popular a Catalunya també ha demanat la reducció tant a l'àrea metropolitana com al propi Parlament la demana per a tota Catalunya; quan allà entre el Cànon de sanejament i el Cànon hidràulic que volen posar passen a 44 pessetes de cost, és a dir, estam encara molt lluny del cost cap amunt del mateix cost de Catalunya, que el propi Partit Popular ha demanat que es redueixi.

Jo voldria acabar dient que si demanam en primer lloc, i rectifiquem un poc el primer punt de la proposta, quant que demanava que sortís el tercer decret i aquet tercer decret ja ha sortit, va sortir dia 15 d'agost en el *Bulletí Oficial de la Comunitat*, si nosaltres demanàvem que s'aturàs era perquè enteníem que el propi Cànon en si mateix, amb la funció que la pròpia Llei li havia marcat és inviable el propi compliment de la Llei, i ja no ens ficàrem, perquè és un tema que també volem obrir i que crec que és prou important a la manca total d'un Pla d'inversions, perquè sense un pla hidràulic difícilment es pot aplicar un impost d'un cànon finalista, perquè no hi ha cap garantia per als ciutadans que allò que es recapta, allò que realment es paga, tenguí com a finalitat el compliment de l'esperit i la lletra de la pròpia Llei.

Per tots aquests motius és pel que demanam que el Cànon es retiri, que es presenti en aquest Parlament el Pla, que es faci un Pla d'inversions i que posteriorment s'apliqui

ja aquest Cànon consensuat amb les diferents entitats, perquè si continua tal qual és possible que posem fins i tot en perill la viabilitat d'aquelles iniciatives ja preses de sanejament i que més tard no ens trobem que hem de pagar 63'47 sinó que haguem de pagar moltes més pessetes pel tema de sanejament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. A l'anterior Proposició no de Llei el portaveu del Grup SOCIALISTA ha utilitzat un símil esportiu, i a mí m'encanten els símls esportius. Ha parlat d'ensenyar la targeta groga o ensenyar la targeta vermella per a qui és l'àrbitre d'aquesta situació, en aquell cas i en aquest, que és el Parlament, que no som cap dels grups.

Bé, jo dic això perquè des de la nostra modesta situació, més que d'àrbitres, del conjunt de líniers, doncs no som partidaris nosaltres d'ensenyar targetes ni groges ni vermelles si abans no hi ha hagut una recomanació per part de l'àrbitre, i aquestes recomanacions els àrbitres bons les solen fer fins i tot amb les mans darrera quan s'atraquen als jugadors perquè no es pensin que els agrediran. Bé, en aquest cas, nosaltres en el fons compartim moltes coses que diu el Grup Parlamentari SOCIALISTA respecte de les necessitats d'articular i regularitzar el desenvolupament de la Llei 9/1991, però des d'una postura diferent, i em vull explicar.

En primer lloc, i això sol passar a tots els fors, no només als d'aquest Parlament sinó a totes les institucions, que les propostes o en aquest cas una proposició no de llei tenen una entrada en una data, que llavors té el govern de les institucions i es poden permetre el luxe d'actuar i quan arriba el debat d'aquella proposició algunes coses ja estan fetes.

Bé, podem dir que fins i tot això és profitós perquè vol dir que presentar unes propostes per part de l'oposició té un efecte, fins i tot anticipat, com en aquests casos. El cert i segur és que -ho ha dit el Sr. Obrador- quant a les indemnitzacions per inversions realitzades pels ajuntaments ha estat publicat dia 15 d'agost ja, i que aquesta Proposició no de Llei va entrar el 25 de juny.

Per tant, nosaltres diríem que pel que respecta a les propostes d'acord i pel que fa a la primera, la número u, que la veritat, el que resta és el Pla d'inversions 1992-1994, allò altre -i esment el que ha dit el portaveu del grup proponent- ha sortit en uns decrets de març, d'abril i d'agost. No obstant això nosaltres, per allò que hem dit abans utilitzant el símil esportiu i sent que resta fer així li darem suport a aquest primer punt. Ens pareix també positiu perquè nosaltres varem ser crítics amb aquest impost i ens hi vàrem oposar però naturalment, una vegada que està acordat, en fi, com en tota democràcia, els qui participam, encara

que llavors el votàssim en contra, el que hem de fer és donar suport perquè això vagi com toca i que es puguin amb aquest impost complir els objectius pels quals, segons el Govern, va ser creat.

Per tant, ens pareix positiu, des d'aquesta perspectiva, que el Govern de la Comunitat Autònoma iniciï aquests contactes necessaris amb usuaris, empreses subministradores, perquè, la veritat és que a molta gent li falta informació, i dar informació no és publicar uns anuncis sinó tenir aquests contactes que proposa aquesta -valgui la redundància- Proposició no de Llei.

Per tant, també amb aquest aspecte li darem suport en aquest punt concret a aquesta Proposició no de Llei. Ara, en l'últim punt, en el número tres, creim, pel que hem dit abans, que això és ensenyar una targeta groga, que ja quasi es va intentar treure amb la moció anterior, la qual va ser rebutjada per un ple, però que llavors ja nosaltres vàrem creure que aquesta postura no la podíem compartir i que és suspendre l'aplicació de la Llei. Jo crec que una cosa no lleva l'altra, i per tant, a pesar que som partidari que el Govern de la Comunitat Autònoma dugui a terme el que resta per desenvolupar aquesta Llei i que som partidaris que mantengui aquests contactes necessaris amb els col·lectius esmentats, no som partidaris que durant aquest temps se suspengui l'aplicació de la Llei perquè estimam que no és necessari fer-ho així, no és necessària la targeta groga, si que fa falta aquesta advertència. Per tant, quant a aquest últim punt, com que la intenció és bona però no la compartim, ens abstenem.

Això és en resum la nostra postura, la del Grup MIXT, davant aquesta Proposició no de Llei presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Dia 13 de novembre de l'any passat en el debat de presa de consideració, en el qual ja férem una esmena a la totalitat al Projecte de Llei, ja dèiem que un tema de tanta envergadura requereix no tan sols mesures fiscals i financeres sinó una gran informació i debat, un ampli consens entre tots els sectors socials i una gran campanya de mentalització. S'ha de decidir per tramitació d'urgència una setmana abans de la discussió dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, fèiem aquesta pregunta i afegíem: "Ens temem que la Llei sortirà amb molts defectes i amb un rebuig important de la societat, és per això" afegíem "que s'havien d'haver seguit les prescripcions de la Llei de consumidors, que s'havien d'haver consultat les associacions de consumidors, les associacions empresarials i de veïns, ajuntaments i tots els col·lectius afectats i no sols per elaborar una bona llei i no sols per consensuar un nou impost impopular, com tots els impostos, sinó per crear dins la societat la consciència que l'aigua és un bé escàs, que el seu tractament té un cost econò-

mic i energètic i que és feina de tots mantenir l'equilibri dels nostres recursos naturals."

Això no es va fer, la Llei es va aprovar així com tots ja coneixem, amb una tramitació d'urgència, quasi quasi en plena discussió dels pressuposts i ara en pagam les conseqüències: un ample rebuig social. Un rebuig social principalment dins Palma, allà on s'han creat unes dificultats de cobrament importants, no amb els qui paguen de bona voluntat, amb la majoria silenciosa a la qual EMAYA li passa el rebut cada mes o cada dos mesos, sinó amb les persones que han analitzat el tema i que estan en contra d'aquesta Llei i que es neguen a pagar fent els recursos corresponents o simplement donant l'ordre bancària que no es pagui la quota corresponent al cobrament del Cànon de sanejament.

Aquí ja surt la primera dificultat. Suposem que amb aquesta tramitació no es variï la Llei substancialment -ja sabem que hi haurà una modificació imminent per tal de corregir alguns defectes-, evidentment aquesta Llei és d'obligat compliment i ja tenim el primer agravi comparatiu: hi ha els mecanismes per cobrar per executiva a les persones que s'han negat a pagar? No, per tant, ja tenim que hi haurà unes persones, els bons pagadors, discriminats respecte dels altres, que en aquest cas no és que siguin mal pagadors, és que són, tal vegada, ciutadans conscients que exigeixen uns drets de ser oïts, de ser escoltats, de participació ciutadana i que no han estat reconeguts.

Un altre dels motius de rebuig social d'aquesta Llei és que o es veuen els resultats, principalment dins ciutat, no es veuen els resultats d'un impost car, molt car -ja ho dèiem en el seu moment- i car, bàsicament, per una quota fixa, una quota fixa que no compleix un dels objectius que farien bona, que farien d'una bondat, aquesta Llei, que és el de fomentar l'estalvi d'aigua. També ho dèiem en el debat, en la nostra esmena a la totalitat, i posàvem exemples claríssims que feien a aquesta quota fixa terriblement injusta, una injustícia que fa rebel·lar els ciutadans. Dèiem: "una família modesta que té un consum d'aigua de 100 litres diaris paga 5.600 pessetes anuals, mentre que una altra que té un consum de 1.000 litres diaris només paga 12.800 pessetes anuals", és a dir que amb un consum deu vegades superior pagava poc més del doble, aquesta és una terrible injustícia. La comparança també la fèiem amb el cas dels petits comerços (bars, indústries petites) que pagaven 24.000 pessetes anuals mentre que, posàvem l'exemple d'un comerç que està molt de moda, *El Corte Inglés*, només pagaria 19.900.

El primer exemple era en cas de restaurants i aquest era en cas de comerços. El resultat és la injustícia de la quota fixa, que fa que la gent rebutgi aquest Cànon de sanejament.

Ara ens trobam amb l'aplicació; l'aplicació de la Llei nou mesos més tard i a les dificultats de cobrament a Palma afegim la irregularitat de cobrament als ajuntaments; el Sr. Obrador ha donat unes xifres que molts d'ajuntaments encara no cobren el Cànon de sanejament, conec uns casos molt concrets i allò que és més curiós, els municipis que col·laboren més -segons les dades que nosaltres tenim- són precisament els de signe distint al de la majoria d'aquesta

cambra, fins i tot hi ha ajuntaments que ja han arribat a acords amb la Conselleria, que s'han desplaçat les vegades que ha fet falta, s'han entrevistat amb els tècnics de la Conselleria -això, sí, s'ha de dir que tenen molt bona voluntat però no ha estat suficient- fins i tot ja han cobrat les indemnitzacions que tenien previstes. L'altre dia va venir el batle d'un ajuntament molt concret al Parlament i em va comentar que havia cobrat 25.000.000 d'indemnització per a la seva depuradora i que ell, des del primer trimestre, cobrava el Cànon de sanejament. Altres ajuntaments del Partit Popular encara no han començat a cobrar el Cànon de sanejament, els primers que haurien de col·laborar amb aquesta Llei, i no ho fan.

Altres casos que passen és una descoordinació total amb les empreses privades. Precisament la setmana passada registrarem una pregunta destinada a la Conselleria d'Economia i Hisenda d'una denúncia que ens havia fet un ciutadà del municipi de Santanyí, concretament de la urbanització s'Almonia del terme de Santanyí. L'empresa privada factura -i d'això tenim les proves documentals- a nom de *Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, Conselleria de Economía i Hacienda*; és a dir, que la Conselleria d'Economia i Hisenda no només factura el Cànon, l'impost, sinó que fins i tot els litres consumits i d'això tenc la prova, em sap greu no haver-la devallada però n'hem enviat una fotocòpia a la Conselleria d'Economia i Hisenda i això és denúncia d'un ciutadà. És a dir, el cas és tan gran en l'aplicació d'aquesta Llei que realment crec que nosaltres avui ens hem de replantejar un vot que va ser d'abstenció fa uns mesos quan el Grup SOCIALISTA ja va fer aquesta Proposició no de Llei.

Nosaltres vèiem la bona voluntat dels serveis tècnics de la Conselleria, encara la tenen, ens consta que es molesten i que s'han desplaçat les vegades que ha fet falta als ajuntaments que s'han interessat a col·laborar; ja no em consta que s'hagi fet el mateix per pressionar els ajuntaments que no apliquen el Cànon de sanejament, i això s'hauria d'investigar.

Bé, ara tenim una oportunitat de refer totes aquestes injustícies, agravis comparatius, corregir errors. Ha anunciat el conseller que s'haurà de revisar la Llei del Cànon de sanejament, ha sortit un problema amb els calibres, bàsicament els dels comerços i indústries on hi havia un calibre determinat que no existia en el mercat, per tant hauré de revisar la Llei. Doncs, ja que es revisa la Llei és hora que el Parlament la revisi a fons i hi corregeixi tots els defectes. Hi ha una experiència, fa nou mesos que està en vigor aquesta Llei i els resultats els hem de considerar negatius, per tant, revisem aquesta Llei, mentrestant hem de continuar acumulant errors que, tal vegada, llavors originarien unes devolucions? Nosaltres, davant el dubte, i a pesar que és una mesura molt dràstica la suspensió de la Llei quasi estariem d'acord amb la suspensió com a mesura cautelar, és una mesura molt dràstica però pot prevenir els errors que es continuen cometent.

Per tant, a pesar que el Pla d'indemnitzacions es comença a aplicar, segons les informacions que tenim, realment tota la Llei en aquest moment és un caramull d'in-

congruències i el nostre Grup votarà a favor de tres punts per corregir, és a dir, per modificar un vot que férem fa uns mesos, però realment aquests nou mesos de funcionament ens duen a decidir aquest vot. Gràcies.

(L'Hble. Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Ens tornam a trobar aquí una vegada més per discutir sobre un tema que ja és conegut per tots nosaltres: el Cànon de sanejament d'aigües. Els tres punts de la seva Proposició no de Llei són exactament els mateixos, com ja han dit, que la darrera moció que ens varen presentar aquí, però això sí, han canviat un poquet l'ordre i un poquet les paraules. Aquest fet em fa pensar exactament un poc que tenen poca imaginació o bé que no entengueren bé les coses la primera vegada i volen que els les tornem a repetir. Però bé, tant en un cas com en un altre és igual, ens trobam aquí una vegada més i intentarem aclarir al màxim aqueixes qüestions.

En primer lloc m'agradaria centrar un tema i que és que tant el Grup PP-UM com el Govern som ben conscients que les nostres platges, la infraestructura hotelera i l'oferta complementària són el nostre pa de cada dia, i conscient el nostre Grup s'ha marcat un objectiu molt clar: millorar la qualitat de l'aigua potable i que ni una sola gota d'aigua bruta o de clavegueram se'n vagi a la mar sense la prèvia depuració. Ben aviat s'adonaran de la transcendència i complexitat de la matèria, un problema general majúscul que afecta totes les nostres platges i la consecució d'un medi ambient de major qualitat. L'objectiu, per tant, que ens hem traçat és clar i llampant, una iniciativa, una finalitat important per a tots vostès, Sres. i Srs. Diputat, i això mateix vagi per als hotelers, comerciants i particulars, perquè aquest pa de cada dia per desgràcia nos en ve del cel.

És important per a la nostra economia que lluitem ben esmolats per a aquest objectiu. Tenint en compte el temps que ha transcorregut des de la presentació d'aquesta Proposició i la tasca desenvolupada pel Govern, especialment per la Conselleria d'Economia i Hisenda i la d'Obres Públiques en el sentit d'atendre les qüestions que constitueixen el cos de la proposta, no creu el Sr. Obrador que la seva Proposició no de Llei ha decaigut, en certa manera, pel transcurs del temps i de l'actuació del Govern en aquest sentit?

Respecte del primer punt de la seva Proposició no de Llei que el Govern de la Comunitat Autònoma dugi a terme en el mínim temps possible el desenvolupament reglamentari de la Llei 9/1991, especialment en relació amb la indemnització d'inversions i al Pla d'inversions 1992-1994, s'han de distingir dos punts: pel que fa al desenvolupament reglamentari relatiu a la indemnització d'inversions s'ha de

dir que ja està fet, i així ho han reconegut tots els diputats que m'han precedit en la intervenció. S'ha dut a terme mitjançant l'aprovació pel Consell de Govern celebrat dia 30 de juliol del Decret 51/92, de 30 de juliol, sobre indemnitzacions i compensacions per obres i instal·lacions de depuració d'aigües residuals. Decret que vostès no es pensaven que el Govern el tragués tan prest, però bé, l'ha tret. D'aquesta manera sembla que al menys, pel que fa al primer punt de la seva Proposició no de Llei sobra qualsevol tipus de debat o discussió.

Respecte del segon punt, és a dir, el Pla d'inversions 1992-1993-1994, com ja hem mantengut, aquesta Llei és molt jove, no té un any, no està efectivament totalment desenvolupada, però tampoc no passa res, és una cosa ben normal. No obstant això, com que l'esperit del nostre Govern autònom és l'eficàcia i conscients de la preocupació de certs municipis s'ha arribat a una solució transitòria, no fa falta assenyalar un calendari d'inversions, en poden fer totes les que vulguin els ajuntaments però això sí, l'ajuntament ha de presentar un projecte a la Junta d'Aigües i aquesta l'ha d'informar favorablement.

Respecte del segon punt de la Proposició no de Llei, és a dir, que el Govern de la Comunitat Autònoma iniciï els contactes necessaris amb usuaris, empreses, etc., pensam que, per tal d'explicar-los i consensuar l'aplicació racional del Cànon de sanejament, hem de considerar uns matisos abans d'entrar en aquest debat.

Primer, que el Govern ja inicià en el seu dia contactes amb molts diversos grups organitzats de la nostra societat civil balear en relació amb el Cànon (associacions de veïns, de consumidors, tercera edat, ajuntaments, empreses subministradores d'aigües, grups proteccionistes, associacions d'empresaris, etc.), han estat consultats tant en el moment d'elaborar la Llei del Cànon com en l'elaboració dels distints reglaments; per tot això difícilment el Govern balear podrà iniciar aquests contactes si ja els manté, en tot cas serfa continuar amb les negociacions, i per a aqueixa labor està tant la Conselleria d'Hisenda com la d'Obres Públiques.

Segon, volem entendre que quan es parla en la Proposició no de Llei d'aplicació racional del Cànon es diu utilitzant una llicència literària, en cas contrari seria realment pensar que el Govern duu a terme una aplicació irracional del Cànon d'aigua o que fins ara ha mantengut contactes amb diversos grups de ciutadans amb la intenció d'assolir una aplicació irracional del Cànon. Per altra part l'aplicació que es fa del Cànon de sanejament d'aigües és la que resulta de la pròpia Llei del Cànon ja que, com assenyala la Constitució, els poders públics estan subjectes a la carta magna i a la resta d'ordenament jurídic. Per tant, llevat que el Sr. Diputat, el Sr. Obrador, pensi que el Govern realitza una aplicació il·legal del Cànon s'ha de creure que es tracta d'una aplicació racional, i que té un objectiu ben clar: millorar la qualitat de l'aigua i que ni una sola gota d'aigua bruta o de clavegueram se'n vagi a la mar sense la prèvia depuració.

Fetes aqueixes puntualitzacions hem de manifestar la

nostra oposició que el Parlament aprovi aquest punt de la Proposició no de Llei. En efecte, tal i com hem assenyalat el Govern balear, a través de la Conselleria d'Economia i Hisenda, ha mantengut i continua mantenint reunions amb els principals grups interessats en el Cànon, tant el moment d'elaborar el Projecte de Llei com en l'elaboració dels posteriors decrets s'han tengut un caramull de reunions i contactes i, de fet, moltes de les suggerències que es feren han quedat plasmades en l'articulat, en tots aquells punts que es consideraven de l'interès general.

Per altra part hem de ressenyar que el Govern des del primer moment ha realitzat un esforç informatiu respecte del Cànon d'aigües. En l'actualitat la Conselleria d'Economia i Hisenda realitza una campanya divulgativa on s'informa del que és el Cànon, la seva finalitat i s'ofereix l'adreça i el telèfon de la Conselleria i dels seus serveis territorials per tal de seguir una política de portes obertes. Continuant amb aqueixa mateixa línia d'actuacions se'n recordarà el Sr. Obrador que va assistir a un debat televisiu amb el Sr. Forcades i amb el Sr. Saiz respecte del Cànon de sanejament d'aigües. Pens que totes aqueixes actuacions posen de manifest una clara actitud del Govern respecte de la seva voluntat informativa i divulgativa i de la seva intenció d'assolir un consens, i si vostès no ho veuen així pens que és perquè no ho volen entendre.

Respecte del tercer punt de la seva Proposició no de Llei tornam a estar amb les mateixes de sempre: que se suspengui l'aplicació de la Llei. No li sembla una mesura absolutament desproporcionada la suspensió pel simple fet de no haver-se complementat el seu desenvolupament? De veritat creu que aquesta mesura proposada pel seu Grup és aconsellable o simplement l'ha proposada per la força de la costum? Interpel·lació, moció, intervencions a mitjans de comunicació i ara aqueixa Proposició no de Llei. Creu el Sr. Diputat que amb la legislació actual sobre el Cànon no queda suficientment garantida la seguretat jurídica del contribuent? Decret 15/92, Decret 25/92, Decret 51/92. Creu que hem d'exigir del Govern que legisli fins i tot el nivell de circular per tal de mantenir l'aplicabilitat d'aqueixa Llei?

Per acabar, Sres. i Srs. Diputats. Com ja hem dit abans el Govern ha mantengut reunions i contactes amb els grups especialment interessats pel Cànon en un intent d'assolir aquest consens. En l'actualitat s'intenta consensuar no tan sols l'aplicació sinó fins i tot la seva llei creadora en tot allò que la realitat física hagi pogut crear disfuncions, i amb això em referesc als temes dels calibres que hem comentat abans. Sé que la Conselleria té contactes, reunions, per tal d'intentar resoldre aquest problema. Moltes gràcies.

(El molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, Sr.

Sampol, "Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, Conselleria de Hacienda", signa Huerto de Son Roig, i endemés s'inventa el Cànon perquè diu: "suministro agua", tant; "cánon Conselleria", tant; "cánon de vivienda", tant; i si en vol més n'hi ha més de rebuts d'altres llocs. És a dir, que ens trobat que si tanta seguretat, que si tanta cosa, on és? Jo vull agrair al Sr. Cosme Vidal el seu suport i al seu Grup, quant als dos primers punts i al Sr. Sampol, en nom del seu Grup, el suport als tres punts que han presentat. Però voldria incidir més sobre un tema, nosaltres no parlem que qui paga no tenguí seguretat jurídica, el que dubtam és que qui paga tenguí seguretat que tothom paga, i li hem dit una cosa que, evidentment qual la presentàvem, férem una bateria de preguntes que ens hagués agradat tenir-les aquí, a posta aquest debat el durem a la Comissió d'Hisenda i el repetirem a la Comissió d'Hisenda perquè se'ns digui si les nostres dades són tan equivocades o no, però si realment el mes de setembre, de 29 ajuntaments n'hi ha 13 on encara no s'hi aplica correctament, i ja no parlem ni tan sols d'aquests senyors que en nom de *Comunidad Autónoma* cobren uns rebuts i que no hi ha cap ciutadà que tenguí garantia que està pagant l'impost. Per tant, per molts decrets que facin això no funciona.

Segona part -que és la més important per a nosaltres-, aquests decrets certaments han desenvolupat tot el procés normatiu de la Llei i de la seva aplicació, insistesc que el mes d'agost, nosaltres no és que ho pensàsim prest és que aquests reglaments s'havien d'haver fet molt abans ja. Insistim que amb l'aplicació d'aquests reglaments fins i tot es força i violenta la interpretació de la Llei quant a un fet important que és el tema de l'autonomia municipal. I ja no ho deim nosaltres, ho diu fins i tot la Federació d'Empresaris d'Hosteleria quan envia un recurs tipus perquè tots els empresaris puguin fer els corresponents recursos de reposició davant haver pagat les quantitats que els han posat, insistesc que això és del mes de juny, per tant, on assenyalava precisament aquest fet de poca garantia en l'aplicació de la Llei que no està precisament avalada pels reglaments sinó que precisament es posa en dubte.

Les grans informacions, no sé, però aquí tenc una carta de dia 6 de juliol del 1992, la qual endemés va ser remesa a la Conselleria d'Hisenda on diu, per part de la Confederació d'Empresaris de Balears, "*por parte de CAEB se ha enviado una carta dirigida al conseller de Economía indicando nuestra ya reiterada preocupación sobre la escasa información recibida en cuanto a la aplicación del Cànon*", això ho diu la CAEB, no ho diu, per tant, un ciutadà normal. Ara imaginem que si aquestes organitzacions (Federació d'Empresaris d'Hosteleria, Confederació d'Empresaris de Balears), totes les associacions que han presentat el recurs si es consideren suficientment informades que mantenen les seves postures.

Per què nosaltres entenem que el tercer punt -i ho tornam a reiterar- és greu? És greu perquè cada mes que passa hi ha uns ciutadans que paguen i uns que no paguen, i aquests que no paguen pagaran o no pagaran, i a més, el problema que tenim i ho diu la pròpia Conselleria, diu que recaptaran 900 milions menys, i llavors surt allò del calibre de comptadors, i això significa quant a les dades que vostès

ens aportaren, que la Conselleria d'Hisenda ens va aportar, signifiquen quasi quasi 400 milions més; per tant són 1.300 milions sobre una recaptació prevista en pressupost de 5.400 milions de pessetes, i els quatre mil i busques per tot allò que vostè ha dit, aquesta cosa d'allò del pa i que el pa és com les platges, jo li diria: sí, l'important és que de veritat necessitam que, com el pa de cada dia, les platges estiguin netes, el problema és qui paga això, perquè si això ho paga una part dels ciutadans, com s'ha dit aquí i d'uns nuclis concrets, estam creant un greuge comparatiu de tal importància que és irreparable posteriorment.

Aquest és irreparable perquè si vostè segueix i demana a la Conselleria d'Hisenda, i a posta li hem demanat la dada i no la tenim aquí, augmenten cada dia els qui recorren contra el Cànon perquè s'adonen del greu que significa l'aplicació d'aquest Cànon i la insolidaritat d'aquesta aplicació. Això pot ocasionar, si continua així, una situació tan greu que no tinguem ni capacitat per fer front en aquests moments a les inversions que es fan.

Jo vull insisitir que és greu demanar la suspensió d'una llei però val més demanar-la ara, corregir, rectificar, tirar endavant llavors amb més garanties que no continuar amb aquesta situació, que cada dia que passa són més pessetes que ens cobren, cada dia que passa són menys ciutadans que paguen, cada dia que passa són més ciutadans els perjudicats perquè són els qui paguen allò que no paguen els altres, i aquesta situació cada vegada és més greu i per tant de més difícil solució. Per acabar li diria això, és a dir, greu és demanar la suspensió i l'aplicació d'una llei però si no la feim ara és possible que d'aquí a mesos tal volta sigui ja irreparable el mal que s'hagi fet amb aquesta aplicació d'una llei que -repetint les paraules del Sr. Cañellas- va ser una equivocació del seu Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Hi ha intervencions dins el torn de contrarèplica? Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, la Sra. Salom ha parlat que hi ha voluntat de solucionar els problemes -i no estic replicant, simplement volia aportar més dades-, jo he reconegut que la Conselleria tenia voluntat, fa esforços però amb això no basta, i dades que també hauríem de tenir sobre resolucions de recursos, es resolen? En quin sentit? Quants? El grau d'execució del Cànon, el grau de cobrament del Cànon, quin és actualment, quin és el percentatge que es recapta? Als ajuntaments que encara no es cobra, s'aplicarà amb efecte retroactiu? Per tot això creim que la suspensió, encara que tenguí uns efectes nocius, seran inferiors als problemes que es creen actualment ara.

El defecte principal d'aquesta Llei va ser la precipitació, aquest entrar en vigor l'1 de gener del 1992 i no l'1 de gener del 1993, hauria hagut un any per solucionar totes aquestes deficiències, i tal vegada -i em permetin un poc la ironia- durant aquest any com que posteriorment s'ha signat el pacte de finançament i ha resolt el problema de fi-

nançament d'aquesta comunitat autònoma amb aquesta victòria en camp contrari que va tenir la Conselleria, ni més ni manco que (...) en el Santiago Bernabeu, a Madrid; tal vegada s'hauria pogut retirar el cobrament del Cànon de sanejament perquè el finançament d'aquesta comunitat estava resolt. Com que això no ha estat així i els problemes s'accentuen dia a dia també reiteram la necessitat de la suspensió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Jo diria al Sr. Obrador, que ens ha dit que aqueixa Llei del Cànon de sanejament d'aigües s'hauria de suspendre perquè resulta que hi ha una injustícia, hi ha un greuge comparatiu perquè hi ha gent que paga i gent que no paga, doncs, nosaltres en aplicar aqueixa mateixa teoria hauríem de dir al Govern central de Madrid que suspenguí l'aplicació de l'IRPF perquè hi ha contribuents que el paguen i n'hi ha que, efectivament, no el paguen.

Ens ha dit també que hi ha moltíssims de contribuents que presenten recursos a la Conselleria. Bé, jo he demanat dades al conseller d'Hisenda i ens ha dit que més o manco hi ha a les Balears uns cent-cinquanta mil contribuents, més o manco, i tant sols s'han presentat fins a la data d'ahir horabaixa uns cent-noranta set recursos de contribuents, la qual cosa implica un tant per cent molt baixet i que no té res a veure amb allò que vostè ens havia comparat aquí, ens ha tret xifres, ens ha tret documents de moltíssima de gent que presenta recursos.

Per acabar, es veu que el Sr. Obrador no deu ser misser, no deu ser la seva professió, perquè resulta que les lleis no se suspenen, o es deroguen o es dicten. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Conclòs el debat, passarem, en conseqüència, a les votacions. De les intervencions que hi ha hagut durant el debat deduec que el punt primer i segon es poden votar conjuntament i que el punt tercer es votaria per separat. Passarem a la votació dels punts primer i segon.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

28 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queden rebutjats els punts primer i segon. Passam a la votació del punt tercer.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar

drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

25 vots a favor, 30 en contra, 3 abstencions. Queda rebutjat el punt tercer i, en conseqüència, la Proposició no de Llei.

Esgotat l'Ordre del Dia s'aixeca aquesta sessió.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000.- pessetes
Sis mesos	1.000.- pessetes
Tres mesos	500.- pessetes
Preu de l'exemplar	100.- pessetes

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA